

8/2006
XIV. ročník

Cena
49 Sk/Kč
www.magnificat.sk

ROSA

ČASOPIS PANNY MÁRIE SPOLUVYKUPITEĽKY - VLÁDKYNE SVETA

**Rozšírené
číslo!**

**VÝROČIE ZVIRU:
ZOSTÁVAM
PRI VÁS** s. 4

**ZO ŽIVOTA SVÄTÝCH:
MODLITBA ZA
NEPRIATEĽOV**

s. 24-25

Ukrajina:

Slávnosť jednoty

s. 36-37

Mystik Alan Ames o svojom poslaní:

Hlas Neba

s. 40-43

Dôveruj celým svojím srdcom Pánovi a nespoliehaj sa na svoj um!

(Prís 3,5)

„Už nežijem ja, ale žije vo mne Kristus“ (Gal 2, 20). Pred sv. Pavlom a každým iným svätým, túto skutočnosť žila Najsvätejšia Mária, ktorá zachovávala slová svojho Syna Ježiša, vo svojom Srdci. Srdci Matky, ktorá neustále bdie nad nami s nežnou starostlivosťou. Kiež na jej príhovor vždy zostaneme verní kresťanskému povolaniu. **Benedikt XVI.**

Magnificat

Mária hovorila: „Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi, lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice. Hľa, od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia, lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný, a sväté je jeho meno a jeho milosrdenstvo z pokolenia na pokolenie s tými, čo sa ho boja. Ukázal silu svojho ramena, rozptýlil tých, čo v srdci pyšne zmyšľajú. Mocnár zosadil z trónov a povýšil ponížených. Hladných nakrmil dobrotami a bohatých prepustil naprázdno. Ujal sa Izraela, svojho služobníka, lebo pamätá na svoje milosrdenstvo, ako sľúbil našim otcom, Abrahámovi a jeho potomstvu naveky.“

Lukáš I (46-55)

Posolstvo Panny Márie

Myslite na svoju dušu

„Drahé deti! Dietky, nemyslite teraz iba na oddych tela, ale nájdite si čas aj pre dušu. Nech ku vám v tichu hovorí Duch Svätý a dovoľte mu, aby vás obracal a premieňal. Som s vami, a orodujem pred Bohom za každého z vás.

Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

Medžugorie, 25. júla 2005

Z OBSAHU

Vyhlásenie:

Stiahnime sa z Iraku!

s. 9

o. Jozo Zovko:

Posolstvá a svätosť

s. 14

Medžugorie:

Nová komisia

s. 15

Z Džublika:

V rodine Kurucových

s. 17

Príbeh pútnika:

Posolstvo lásky

s. 21

Po stopách zločinu:

Čo na to Cirkev?

s. 31

Misie na Ukrajine:

Tjačev – Božia šanca

s. 32-33

Zjavenia v Rumunsku:

Kráľovná svetla

s. 38 – 39

V budúcom čísle
M ROSY

Čas
zastaviť
sa...

Pápež cíti s obetami

Z vyhlásenia pápeža Benedikta XVI. ku dňu modlitby a pokánia za pokoj na Blízkom Východe:

„Drahí bratia a sestry, minulý štvrtok, potom, ako sa zhoršila situácia na Blízkom Východe, som vyhlásil túto nedeľu za osobitný deň modlitieb a pokánia. Znova opakujem moju výzvu obidvom stranám konfliktu, aby okamžite zastavili boje a umožnili prísun humanitárnej pomoci, a aby hľadali cesty k začatiu diplomatických rokovaní.

Využívam túto príležitosť, aby som potvrdil právo Libanončanov na celistvosť a zvrchovanosť ich krajiny, právo Izraelčanov žiť v pokoji v ich štáte a právo Palestínčanov mať slobod-

nú a zvrchovanú vlasť. Osobitne stojím blízko pri bezbranných ľuďoch, ktorých nespravodlivo zasiahol konflikt. Obnovujem aj moju výzvu všetkým charitatívnym organizáciám, aby týmto ľuďom priniesli konkrétny výraz spoločnej solidarity.

Moci Božskej lásky zverujem celé ľudstvo a všetkých pozývam k modlitbe, aby milované národy Blízkeho Východu boli schopné opustiť cestu ozbrojeného konfliktu, a s odvahou dialógu budovať spravodlivý a trvalý pokoj. Mária, Kráľovná pokoja, oroduj za nás!“ (vis)

POSOLSTVO KRÁĽOVNEJ POMOCI

Bud'te príkladom

Drahé deti!

Dnes vás chcem povzbudiť k spoločnej modlitbe a k žitiu mojich posolstiev.

Moje drahé rodiny, moje dietky, vyzývam vás, aby ste v túto dobu opätovne pokľakli pod kríž a odprosovali Boha Otca za všetky urážky. Boh vám dáva svoje dary, tak ich prijímajte s otvoreným srdcom a s otvorenou náručou prichádzajte k svojim blíznym. Deti, bud'te príkladom. K tomu vám pomôže spoločná modlitba a vzájomné povzbudzovanie sa k svätosti. A k tomu vám žehnám. Veľmi vás milujeme! Ďakujem vám, deti, že ste počuli moje volanie. Prostredníctvom

Simony KUMPANOVEJ,

Dechtice, 15. júla 2006

POSOLSTVO KRÁĽOVNEJ POKOJA

Mier, mier, mier!

V piatok 14. júla 2006 mali farníci a pútnici prítomní v Medžugorí opäť príležitosť zúčastniť sa o 22. h na Podbrde mimoriadneho zjavenia sa Gospy pre vizionára **Ivana Dragičevića** a jeho modlitbovú skupinu.

Najdôležitejšie z toho, čo oznámil Ivan po zjavení bolo, že Panna Mária prišla veľmi radosná.

Všetkých prítomných požehnala a požehnala aj predmety, ktoré ľudia prinesli k požehnaniu.

Panna Mária povedala: „Mier, mier, mier! Drahé deti, modlite sa s Matkou za mier vo svete!

Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“ (verité)

Zostávam pri vás

Keď som v prvú nedeľu v júli 1995 odchádzal zo Zviru spolu s priateľmi a vizionárkou **Ivetkou Korčákovou**, povedal som o poslanstve Panny Márie: „**tie slová zneli ako rozlúčková reč.**“ Ivetka na to povedala po chvíli ticha. „**Panna Mária sa o mesiac zjaví naposledy.**“ A keď sa 6. augusta na

výročie zišli desaťtisíce ľudí, nevedeli, že sú tu na poslednom zjavení Nepoškvrnenej Čistoty. Potom Ivetka oznámila Jej slová: „**Moje zjavenie tuná je posledné... Takto som to chcela, aby ste sa zobudili zo sna prázdnoty. Aby ste pochopili, že potrebujete obrátenie! Prosím, prosím!**“ Ivetka vo svojom záverečnom príhovore povedala: „**Keď som tu tak po tie roky stála, zdalo sa mi, že Máriine slová nás úplne obchádzajú. Že sme si ich vypočuli, napísali, raz prečítali, a to bolo všetko...**“

Opäť prichádzame na Zvir. Na 16. výročie dňa, kedy Nepoškvrnená Čistota prišla medzi nás. Položme si otázku. Prebudili sme sa? Naša spoločnosť je dezorientovaná, neistá, rozhádaná. Svet stojí na pokraji vojny. Z Medžugoria prichádza opätovná výzva Kráľovnej pokoja: „**Mier, mier, mier! Modlite sa s Matkou za mier vo svete!**“

Naplňme teda slová našej Matky! Nezapisujme si ich na jedno prečítanie! Mária hovorí: „**Prijmite a žite moje poslanstvo...**“ A opäť musím myslieť na jej slová, ktoré mi zazneli v onú júlovú prvú nedeľu 1995 na hore Zvir s príchutou rozlúčky. „**Zostávam pri vás.**“

Plynú prvé nedele, mesiace, plynú roky. Plynú aj naša šanca na obrátenie, na záchranu, na prebudenie sa. Ale to už je na každom a jednom z nás. Na tebe, na mne. Pretože Mária nás všetkých stále a nekonečne miluje. „**Zostávam pri vás...**“

Anton SELECKÝ

Modlitby za mier

Dňa 21. júla 2006 sa na hore Boričky nad Dehticami uskutočnilo nočné modlitbové stretnutie pútnikov.

Začalo o 21.00 krížovou cestou na hore, kde pútnici spolu s vizionármi pokračovali v modlitbách. Približne o 11-tej sa vizionárom na 10 minút zjavila Kráľovná pomoci.

Ako oznámil Martin Gaven-da, Panna Mária odkázala tieto slová: „Drahé deti, prijmite poslanstvo, ktoré som vám dala a začnite ich žiť.“

Podľa Martinových slov mala Panna Mária radosť z tohto stretnutia, a ako oznámil **Jozef Danko**, Panna Mária povedala, že zostane bdieť s prítomnými na modlitbách.

Vizionári a prítomní sa modlili **aj za pokoj za mier vo svete** podľa výzvy pápeža Benedikta XVI. na úmysel Kráľovnej pokoja.

Stretnutie sa zúčastnilo množstvo pútnikov z rôznych kútov Slovenska (Martin, Nové Zámky, Trnava a i.), ale aj z Českej republiky. Viacerí sa prišli modliť s malými deťmi. Stretnutie trvalo do štvrtej hodiny ráno. (r)

Prosíme o spomienku a modlitby za o. biskupa Pavla M. Hnilicu, ktorý sa nachádza vo vážnom zdravotnom stave. Modlime sa ku Panne Márii, aby ho ešte uchovala medzi nami všetkými, pre ktorých tak mnoho urobil svojím apoštolátom, práve v mene našej nebeskej Matky. (r)

K Tebe voláme
Spoluvykupiteľka,
Sedembolestná, Matka
všetkých národov, Matka
všetkých kresťanov,
Nepoškvrnená Čistota,
Kráľovná pomoci, Kráľovná
Turzovky, Vládkyňa sveta,
Kráľovná pokoja, Kráľovná
lásky, Kráľovná križa,
Kráľovná svetla
- oroduj za nás! (r)

Vďaka a láska

Vdňoch 16. a 17. júla 2006 sa pri Brale neďaleko Sečoviec uskutočnilo stretnutie mariánskych ctiteľov. Po sv. omši, besede a večerných modlitbách v nedeľu sa na druhý deň pri Brale konala prednáška a poobede pravidelná sv. omša (o. Milan Šeliga, o. Anton Novobilský a o. Milan Hvizdoš.)

Obsah homílie sa niesol v duchu úprimnosti, vďačnosti a lásky k našej Nebeskej Matke. Niekoľko stoviek pútnikov sa rozišlo spoločným zaspevaním pápežskej hymny a hymny MKH "Nepoškvrnené Srdce Márie". (r)

Modlitby proti potratom

Deviaty ročník cyklistickej akcie Modlitby za počaté deti Slovenska začal 11. 7. 2006. Modlitby sa uskutočňujú pred nemocnicami v okresných mestách na Slovensku. **Začiatok trasy: Košice, koniec trasy: Bratislava.**

Skupinu slovenských cyklistov sprevádzajú aj cyklisti z Česka.

Modlitba pred nemocnicou v Trebišove.

Účastník cyklistickej akcie-pravoslávny kňaz Libor Halík z Českej republiky.

Čas pre Boha

Pre Svätého Otca je čas dovoleniek privilegovaným obdobím na priblíženie sa Bohu a na objavovanie krás nášho sveta. Svätý Otec to vyjadril v nedeľu 25. júna 2006 na Námestí sv. Petra po modlitbe Anjel Pána s 30 000 pútnikmi v rozhorúčenom Ríme.

Povedal: „Nech vás tento čas privedie bližšie k Bohu a k ľuďom a nech vám umožní objavovať krásu nášho sveta.“

Benedikt XVI. strávil tohtoročnú dovolenku v talianskych Alpách.

Pápež a Svätá zem

Pápež Benedikt XVI. vyjadril 22. júna svoju bolesť nad ťažkým životom kresťanov vo Svätej zemi. Dňa 30. júna na sviatok sv. Petra a sv. Pavla po modlitbe anjel Pána povedal: „**Apelujem na izraelských a palestínskych vodcov, aby s veľkodušnou pomocou medzinárodného spoločenstva zodpovedne hľadali cestu rokovania na ukončenie konfliktu, pretože iba tá môže zabezpečiť pokoj, po ktorom ľudia túžia.**“ (r)

o. Vasil' Kindja, SJ

„Moje drahé deti!“

Ďakujem vám, že ste sem prišli. A znova sa vás chcem spýtať, moje deti, čo ste sem prišli vidieť, a čo ste sem prišli počuť? Túžila som, aby ste sem prichádzali počuť slová pokoja, aby ste sa i vy sami stali pokojom. Len jedno jediné Srdce bolo pre vás prebodnuté, a len jeden jediný Boh vás stvoril.

Keď teraz pozerám na vás, v každom jednom z vás vidím znak Boha.

A vy všetci ste jeden veľký obraz Boha. Chcela by som, aby ste takto začali vidieť Boha aj vy.

Aby ste boli ľudia plní šťastia a lásky, ľudia plní Boha. Zostávam pri každom a jednom z vás, preto, aby ste pochopili cenu večného života.

Milujem vás!“

Zostávam pri vás

Na Zvire vyrastajú základy novej liturgickej stavby.

 BARDEJOVSKÉ POZEMNÉ STAVBY, a.s. Duklianska 9, 085 01 Bardejov	
Stavba:	LITURGICKÝ OBJEKT ZVIR - - MIESTO MODLITBY, LITMANOVÁ
Termín začatia:	15. 5. 2006
Termín ukončenia:	30. 10. 2006
Objednávateľ:	Gréckokatolícka cirkev - Farnosť Litmanová
Technický dozor:	Ing. Štefan Fedorčo
Zhotoviteľ:	BARDEJOVSKÉ POZEMNÉ STAVBY, a.s. Duklianska 9, 085 01 Bardejov
Stavbyvedúci:	Petar Potichný
Projektant:	Architektonická kancelária Drahovský a Pásztor Košice

Toto posolstvo (predposledné posolstvo Nepoškvrnenej Čistoty z 9. júla 1995) odznelo z úst **Katky Česelkovej - Vislockej** na hore Zvir v prvú nedeľu 9. júna 2006.

V tomto čase púti tieto slová Panny Márie sú adresné všetkým pútnikom. Naozaj, kto si vieme presne odpovedať na Jej otázky? Stali sme sa pokojom? Sme ľudia plní šťastia a lásky, ľudia plní Boha? Dnes, po 11-tich rokoch?

Sv. liturgie slúžili **o. dekan**

Daniel GALAJDA, o. Vasil' KINDJA SJ
a **o. Daniel ŠARIŠSKÝ.**

Utekajme sa k Márii

o. Daniel Šarišský z Prešovského seminára na tému evanjelia o vyhnaní zlých duchov povedal: „Panna Mária, naša Nebeská Matka je tá, ktorá bola Bohom ustanovená, ktorá premohla zlého ducha, ktorá pošliapala hlavu satanovi - s dôverou sa preto utiekajme k Nej o pomoc, aby sme s jej pomocou dokázali víťaziť nad diablom a tým dokázali osláviť hášho nebeského Otca.“

Dedičstvo otcov

„Každý národ si zachováva pamäť na svoje počiatky a na hodnoty dôležité pre jeho históriu i prítomnosť.“

Pripomenul nám to pápež Pavol VI. roku 1969, na tisícsté výročie smrti sv. Cyrila, keď nás vyzval: „Nech je pre

vás posvätným záväzkom s nadšením si pripomínať staroslávne vznešené činy vlastného národa a s pozornosťou oživovať význačné udalosti zaznačené v dejinách. “

Z kázne **Kard. Jozefa Tomka** v Nitre, na sviatok sv. Cyrila a Metoda dňa 5. júla 2006)

Levoča 2006

Z príhovoru kazateľa **o. Amantiusa Akimjaka** (s mikrofónom) počas večeraďa v sobotu 1. júla 2006 v Levoči:

„Kristus, ktorý víťazne vychádza z hrobu, načrtáva cestu svetla celému ľudstvu, aby takto mohlo odpovedať na veľký dar, ktorý dostalo. Je to cesta lásky.“

A tak, milovaní synovia a dcéry, vojdite počas týchto svätých chvíľ do duchovného večeraďa Nepoškvrneného Srdca vašej Matky, aby vám pomohla Ona sama vyprosiť Božie milosrdenstvo, mohla vás preniknúť božským tajomstvom, milosrdnou láskou jej Syna Ježiša Krista.“

Púť na Turzovke

V posledný pondelok v každom mesiaci na sa hore Živčák koná púť k Panne Márii Turzovskej. Púť vedie **o. Jaroslav Stříž** (na obr). Púť začína pri križi požehnaním o 9.00 h. V prvej časti cesty sa o. Jaroslav predmodlieva bolestný sv. ruženec. Potom nasleduje Križová cesta až na vrchol hory Živčák.

V kaplnke o. Jaroslav slúži sv. omšu. Záverom púte sa koná Večeraďo Panny Márie.

Pripravili: Mária Víziková, Magdaléna Kohútová

o. Daniel Šarišský

Modlitby za všetkých

Pútníci na povolebnú tému:

* **Rafael z Tatier:** Je to v rukách Božích. Ja sa toho nebojím - pozrite sa, na toľkých miestach sa ľudia modlili – aj ten pán Gabura - to niečo znamená.

* **Stanislav z Ilavy:** Čas ukáže všetko. Koalícia sa mi páči - neodsudzujem dopredu nikoho. V robote sa o ničom inom ani nebavíme. Ale neohovárajme nikoho a modlime sa za nich všetkých. Sila modlitby je veľká.

* **Emil z Košíc:** Modlili sme sa dopredu. Preto to beriem tak, že voľby dopadli ako mali.

* **Juraj z Košíc:** Modlili sme sa za pána Gaburu, aj tu bol s nami, podarilo sa... (elas,dava, M. Žarnayová)

Pomoc Kráľovnej

Pani EMÍLIA z Jablonice chodíva do Dechtíc často spolu so svojou kamarátkou a príbuznými. Svoje duchovné zážitky opísala slovami:

„Úžasne nás tu oslovujú stretnutia s Kráľovnou Pomoci. Začali sme sem chodiť, keď sme sa dozvedeli o zjaveniach z Nového času. Z prvého článku sa začali šíriť pochybnosti o zjaveniach. Vycestovali sme sem, aby sme sa presvedčili sami. Povieť Vám naozaj z takej vlastnej skúsenosti, že vždy, o čo prosím Pannu Máriu, s akým problémom sem idem, tak dostanem naň odpoveď.“

V tom, čo hovorí Martin, o čom sa s Pannou Máriou rozpráva. V časopise Ave písala raz jedna pani, že vždy tu dostane odpoveď na svoj problém a je to vždy taká odpoveď, ako keby ju Panna Mária povedala každému. Akoby riešila každého problém osobitne. Každý sa dozvie odpoveď na ten svoj problém. Nevieť si to ani vysvetliť ako je to možné. Sú to teda úžasné vnútorné zážitky, ktoré človek nemôže pred druhým častokrát ani vyrozprávať. Chodíme sem vždy, keď môžeme.

85-ročná babička z Horného Dubového, ktorú na Boričkách vídavam pravidelne, sa nechcela fotografovať, vyjadřila však svoj životný postoj: „**Ja nechodím do kostola ani pre farára, ani pre ľudí, ale preto, že verím v Boha a že ho milujem.**“ (monsko)

Dňa 9. júla 2006 po modlitbe Anjel Pána a úvodnom svätom ruženci privítal vizionár Jozef DANKO množstvo pútnikov, ktorí z rôznych končín Slovenska v čase dovolení prišli pozdraviť Pannu Máriu - Kráľovnú Pomoci do západoslovenskej obce Dechtice.

„Dnešnou púťou budeme odprosovať za hriechy, páchané počas dovolení, a prosiť za mravnú čistotu mládeže a posvätenie rodín,“ povedal. Po prednesení úmyslu modlitby pokračovali krížovou cestou.

Na mieste zvanom Boričky vizionárky prečítali niekoľko posolstiev Panny Márie.

S Ježišom zvíťazíte

Moje deti!

Aj dnes som prišla, aby som vám povedala tieto slová lásky. Deti, tak veľmi sa spoliehate na seba, tak veľmi veríte sebe a potom všetko, čo robíte, sa končí neúspechom. Deti, volám vás, robte všetko s Ježišom. On stojí pri vás a chce, aby ste si ho všimli, aby ste si všimli jeho lásku. Ak budete všetko robiť s Ježišom, tak aj s ním zvíťazíte.

Milujte svojich blízkych

Moje drahé deti!

Veľmi vás milujem. Deti, dnes som prišla, aby som vám povedala, aby ste otvorili svoje srdcia pre vašich bratov a sestry. Deti, prijímate svojich blízkych s láskou. Deti, neuvedomujete si, že v nich prebýva Ježiš. Zabúdate na to. Deti, prijímate každého a vypočujte ho. Keď vám bude ťažko zhovárať sa s vaším blízkym, vedzte, že práve Ježiš k vám prichádza prostredníctvom neho a pamätajte na to. Deti, dnes vás chcem poprosiť, aby ste prijímali Božiu lásku, ktorá sa vám dáva i prostredníctvom vašich bratov a sestier.

Modlite sa v rodinách

Deti moje!

Dnes vás chcem pozvať k modlitbe svätého ruženca najmä vo vašich rodinách. Vaše príbytky sú naplnené nervozitou, hádkami a nepokojom. Deti, začnite sa modliť spoločne svätý ruženec a tak sa vaše príbytky naplnia modlitbou, ktorá vám prinesie pokoj, radosť a lásku. Budem s každou rodinou, ktorá sa bude modliť a prinesiem do každej rodiny milosti, ktoré každá rodina tak veľmi potrebuje.

Žehnám vás a pozývam

Moje deti,

ďakujem vám všetkým, že ste sem prišli a dovolili ste svojmu srdcu, aby počulo moje pozvanie. Deti moje, ako slnko dá

rozkvitnúť stromom, tak vy dovoľte milosti Božej, aby rozkvitli vaše srdcia. Žehnám vás a pozývam vás, aby ste svietili tam, kde je tma, aby ste rozdávali lásku, kde jej niet a šírili pokoj, kde je nepokoj.

Otvorte svoje srdcia

Moje deti!

Milujem vás, a preto vám prinášam pokoj. Deti, dnes vás opäť prosím, otvorte srdce pre Boha a prijmite jeho lásku a pokoj. Deti, vaše srdce je ako kvet. Keď je zatvorený, tak nevidíme jeho krásu. No keď sa rozvinie, obdivujeme ho. Tak i vaše srdce. Keď je zatvorené, tak nie je vidieť jeho krásu. No keď sa otvorí pre Boha, tak všade rozdáva lásku a pokoj. Preto deti otvorte srdcia a budete žiarť. Ja vás nesmierne milujem. ***

Spoločne s vizionármi sa pútnici modlili, aby Pán riadil kroky nového kňaza (Mário BOSÝ) v dechtickej farnosti.

Panna Mária sa vizionárom zjavila na začiatku desiatku „ktorý nám Ducha Svätého zoslal“ a zotrvala s nimi 10 minút. **MARTIN**, ktorý sa s Pannou Máriou krátko zhováral, oznámil:

„Panna Mária povedala, aby sme sa vrátili k jej posolstvám. A aby sme tie posolstvá nielen čítali, ale aby sme ich začali aj žiť. Potom vďaka týmto posolstvám začneme prinášať ovocie, ktoré je tak veľmi dôležité. Panna Mária povedala, že pred určitým časom nám hovorila o duchovnej vojne. Zlo stavia ľudí proti sebe.

Môžete si všimnúť, či vo vašej práci, vo vašej rodine nie je vo vašom vnútri niečo proti niekomu. Každý deň by ste sa mali nad tým zamyslieť. Panna Mária hovorí, že jej posolstvá pomáhajú toto v nás poraziť. Najväčšou zbraňou, ktorú potrebujeme, je Eucharistia. Pán Ježiš uzdravuje naše vnútro, naše srdce, naše vnímanie. Hovorí, aby sme sa denne modlili ruženec. To je ďalšia zbraň,“ povedal Martin Gavenda.

Otec KAŇKA neformálne pozdravil pútnikov aj v mene nového dechtického kňaza **Mária Bosého**. „Ten predošlý ma nazval kedysi svojim zástupcom, keď raz komusi predom mnou povedal: „**On ma tu zastupuje.**“ On už odišiel (vdp. Michal Mikuška - pozn.) , dúfam, že nový pán farár sa nenahnevá, keď ho bez jeho vedomia zastúpim a dám vám požehnanie.“

Otec Ferdinand požehnal jedným svätým krížom náboženské predmety. Potom požehnal aj zhromaždené spoločenstvo pútnikov, mysliac pri tom na pútnikov v Litmanovej, vo Valencii na stretnutí so Svätým Otcem, a na všetky modliace sa spoločenstvá. „**Nech stále rastie počet zástupov milujúcich Ježiša**“ - ukončil vdp. Kaňka júlovú prvú nedeľu na Boričkách.

Monika ŠKOLNOVÁ

Prosíme o príspevok

Milí priatelia, už vyše troch rokov prezeráte stránky www.magnificat.sk.

Teší nás, že za túto dobu si stránky pozreli tisíce záujemcov.

Nechceme tieto stránky komercializovať.

Sme však nezisková organizácia, ktorá má za úlohu informovať a na to potrebujeme prostriedky, ktorých stále nie je dostatok.

Ako sme aj avizovali v M ROSE, zápasíme s ťažkosťami, v ktorých nám môžete aj vy trochu pomôcť.

Preto vás prosíme o dobrovoľný ročný príspevok na naše webové stránky.

Príspevok môžete poslať poukážkou **H 2. triedy**, na ktorú napíšete adresu:

Magnificat Slovakia, M ROSA, P. O. Box 147, 814 99 Bratislava 1, do kolonky „**správy pre adresáta**“ doplňte „**príspevok na web**“.

S vďakou Váš

ANTON SELECKÝ,
predseda predstavenstva
o. z. Magnificat Slovakia

Podporujeme odchod z Iraku

Plne podporujeme plán novej vlády Slovenskej republiky na stiahnutie slovenského vojenského kontingentu z Iraku.

O. z. Magnificat Slovakia už od avizovania invázie USA do Iraku, a to aj na základe postoja pápeža Jána Pavla II. túto inváziu, ako aj účasť Slovenska na nej odmietlo.

Dňa 20. marca 2003 sme vyhlásenie k tejto udalosti poslali do slovenských agentúr. Pravdaže, toto stanovisko nikdy nezverejnili.

Na oživenie pamäti si môžete toto stanovisko prečítať aj na našom webe, je pod heslom „o nás“ pod rubrikou „dokumenty“. Taktiež si môžete pozrieť na naše sprostredkované spravodajstvo zo Sýrie, keď USA zaútočili na Irak - pod „naše témy“, rubrika „Irak“.

Anton SELECKÝ,
predseda o. z. Magnificat Slovakia
(www.magnificat.sk)

„Loveparade“ homosexuálov a lesbičiek, demonštrujúcich v Nemec-ku v júli t. r. za svoje práva.

Princ sa oženil s princom

* Dne 27. dubna 2006 manželé Parkerovi spolu s ďalší kresťanskou rodinou Wirthlinových začali federálny občiansko právny súdny proces vŕči štátni škole v bohatém predmestí Lexingtonu, asi 12 mil západne od Bostonu. Dŕvodom bylo, že základní škola porušila rodičovská práva. Neumožnila jejich dětem neúčastnit se četby homosexuální pohádky „Král a král“, ve které následník trůnu odmítne všechny nádherné nevěsty, neboť se zamiloval do prince. Líbá se s ním a pak se s ním ožení.

Homosexuální aktivisti zorganizovali zbití 7-letého syna Parkerových, Jákoaba. Během školní přestávky, skupina 8-10 dětí obklopila Jákoaba. Chytlý ho a dolekly k rohu školní budovy. Pak jeden student zahájil přímý fyzický výprask. Když Jákoab spadl na zem, jistě dítě zvolalo: „Teď ho všichni dobijte!“ Potom, díky Bohu, jedna holčička běžela pro pomoc.

* V brazilském Sao Paulu pochodem pod mrakodrapy vyjadřovaly svou odhodlanost žít křesťanskou víru a současně protest proti homosexualitě 3 milióny evangeliků. Katolická církev v Brazílii silně protestuje proti legalizaci registrovaného partnerství homosexuálů.

* Dne 3. 6. 2006 v rumunském hlavním městě Bukurešti rumunští pravoslavní křesťané demonstrovali proti homosexuálům.

<http://granosalis.cz>

„Nebudeš obcovat s mužom ako so ženou, je to ohavnosť“. (3M 18, 22).

Milí priatelia, V Českej republike bolo uzákonené homosexuálne partnerstvo. Prinášame Vám niekoľko správ a ohlasov na túto tému. Má to byť príprava ku diskusii, alebo skôr zápasu, ktorý na scéne slovenskej politiky ešte neprepukol, ale k čomu sa nezadržateľne schyľuje. Boj to nebude ľahký, a Slovensku hrozia sankcie zo strany Európskej únie. Deje sa to na všetkých úrovniach. Legislatívnej, inštitucionálnej, verejnej a spoločenskej. Prosíme Vás všetkých o modlitby za zachovanie Božieho a prirodzeného zákona na Slovensku, ako aj o nápravu tohto vývoja, ktorý smeruje k zvrátenému Novému svetovému poriadku, nad ktorým zavládne Antikrist.

Na rozdiel od Českých evanjelikov, ktorí odporúčajú „tolerovať“ homosexualitu, Pravoslávna Cirkev v Česku a na Slovensku sa postavila za zachovanie Božích zákonov a jasne to pomenovala... (r)

Je to ohavnosť

Prohlášení biskupů Pravoslavné církve v českých zemích k problematice homosexuálních svazků a k některým v současné době rozšířeným hříchům.

Bible zaujímá k problému homosexuálních vztahů jednoznačný postoj: „Nebudeš obcovat s mužem jako se ženou, je to ohavnosť“ (3M 18, 22). Sv. apoštol Pavel dále mluví o „hanebných vášních“ a také o tom, že: „Jejich ženy změnily přirozený styk za nepřirozený a stejně i muži zanechali přirozeného styku s ženami a vzplanuli žádostí jeden k druhému, muži s muži provádějí hanebnosti a tak sami na sobě dostávají za slouženou odplatu za svoji zcestnost“. Apoštol nám dále připomíná, že Božího odsouzení se dostane také těm, kdo takovému jednání schvalují (Ř 1, 18-32). V listu ke Korintským se dokonce mluví o tom, že tito lidé nezdědí věčný život: „Nemylte se: Ani smilníci, ani modláři, ani cizoložníci, ani modloslužebníci ani zvrhlíci ...nebudou mít účast v Božím

Království“ (1 Kor 6, 9- 10).

Zde musíme mluvit o velmi rozšířeném sobectví a individualismu a nepamatování na Boha, zrovna tak jako o rozšířené praxi mimomanželských styků, manželské nevěře, rozvodech a o častých potratech, nemírné holdování alkoholu a návykovým látkám.

Bůh v osobě svého Jednorozenného Syna přišel spasit hříšníky a ne spravedlivé. Církve a křesťané jsou povinni ve své službě Bohu a každému člověku otevírat cestu k obrácení, pokání a k duchovní vyléčení. Na druhé straně se však nesmí bát pojmenovat hřích a to především proto, aby ti, kteří mu propadli našli cestu k Bohu a ke spáse.

Pro nás, biskupy Pravoslavné církve v českých zemích a na Slovensku, není možné schvalovat úpadek lidské přirozenosti, která byla stvořena samotným Bohem.

Pro pravoslavné věřící zůstávají nadále v platnosti kánony církve, které jsou i dobách mravnímu úpadku a ztráty duchovního horizontu normou, o dodržení které by měl každý pravoslavný křesťan podle svých sil a možností s Boží pomocí usilovat v zájmu svého duchovního pokroku, spásy a věčného života v království nebeském.

Členové Posvátného synodu Pravoslavné církve v českých zemích a na Slovensku: Arcibiskup pražský a českých zemí KRYŠTOF a biskup olomoucko-brněnský SIMEON (z priesterovych dôvodov krátené - pozn. red.)

<http://www.pravoslavi.cz/info/prohlaseni-k-homosex.htm>

Som pobúrený

Dobrý deň, moje meno je Viktor PETRAŠOVSKÝ a momentálne pracujem v rámci slovenského veľvyslanectva v Berlíne.

Keďže ako kresťana-katolíka ma to osobne poburuje, dovoľujem si Vás upozorniť na vskutku negatívne aktivity pána docenta Jozefa Pavloviča, ktorý momentálne posôsobí na Humboldtovej univerzite v Berlíne. (Meno pána Pavloviča Vám je určite známe - na prelome 70-80-tych rokov tajne študoval v Brne u prof. Davidka, v súčasnosti je známy šírením kontroverzných názorov nezlučiteľných s učením katolíckej Cirkvi.)

V rámci pravidelných dní Christopher Street Day v Berlíne (extravagantný pochod a rôzne výstavy homosexuálov) pán Pavlovič zorganizoval otvorenie vlastnej výstavy s homosexuálnou tematikou pod názvom „Männer“ (muži). Táto výstava potrvá do 10. septembra 2006.

V prílohe - na ukážku - zasielam pozvánku na uvedenie výstavy. Pozor - už v prípade pozvánky človek natrafí na nemravnú tematiku.

S pozdravom,
Viktor Petrašovský, Berlín.

Rabín protestuje

Izraelský vrchný rabín Šlomo Amar požádal papeža Benedikta XVI. o podporu svých námitek proti šestidenním slavnostem homosexuálů, jež by se měly v srpnu konat v Jeruzalémě. Ve svém dopise rabín vyjádřil naději, že společný protest představitelů různých náboženství „probudí ztracená srdce, jež klamou sama sebe a připravují duším nesmírné škody“.

Při poradě v izraelském Knesetu podpořili protesty ortodoxních Židů i muslimští poslanci. Arabský poslanec Strany práce Chaleb Mgalalah vyzval organizátory, aby své plány znovu zvážili, když vidí protesty všech tří monoteistických náboženství. (r)

Blahoželáme!

Ing. Peter Gabura, náš poslanec v parlamente SR, sa dožil dňa 14. júla 2006 svojej 50-tyky. Veríme, že aj týmto jeho jubileom odštartuje ďalšie požehnané obdobie svojej činnosti a svojho života na slávu Božiu a Panny Márie, a na úžitok Cirkvi a slovenského národa. Prosíme o modlitby za neho, ako aj za našu vzájomnú spoluprácu.

Petrovi želáme hojnosť zdravia, požehnanie v manželstve a rodine a veľa trpezlivosti a svetlo Ducha Svätého v náročnej slovenskej politike. Ad multos annos!

Anton Selecký a kolektív
o. z. Magnificat Slovakia.

Velehrad 2006

Pri príležitosti sviatku sv. Cyrila a Metoda dňa 5. júla 2006 sa na Velehrade na Morave zišlo 100 000 pútnikov, aby tu oslávili našich spoločných vierozvestcov.

Slávnostnú sv. omšu koncelebrovali českí biskupi (na obr). Ako je známe, v roku 1985 sa tu konala púť, na ktorej pred komunistickou mocou a pred kamerami rakúskej ORF československí veriaci demonštrovali svoju túžbu po slobode a návšteve pápeža Jána Pavla II. v našej vlasti. (r)

Pápež Benedikt XVI. pozdravuje prítomných po skončení Svetového stretnutia rodín vo Valencii dňa 9. júla 2006. Pápež počas svojho pobytu vo Valencii nekompromisne kritizoval uzákonenie sobášov homosexuálnych párov v Španielsku. (vis)

PAMĚTNÍ MEDAILE

Ze zlata 24 karátů, ze stříbra 999, pozlacené

Josef a Marie

Autor medailí:

Jaroslav Bejvl

Ražba:

Kvalita PROOF,

Česká mincovna

Jablonec.

Ve stříbre raženo 200 ks,

v zlate 19 mm 100 ks

Číslovaný certifikát pravosti vystavený na jméno

Zaslání na dobírku (+ 95 Kč poštovné) nebo osobní vyzvednutí v Praze po dohode možné.

Společná rubová strana medailí - STRAKONICKÁ MADONA. Jedná se o gotickou, dřevěnou plastiku, jejíž vznik je datován do let 1330 - 1340. Je v majetku Národní galerie v Praze.

Parametry medailí a cena:

Stříbro 999/1000, punc, číslo na hraně 40 mm, 29 g.

Cena jedné medaile je 1195 Kč

Zlato 24-karátů 999/1000,

punc, 19 mm, 3,49 g.

Cena jedné medaile je 4750 Kč.

Pozlacené medaile 40 mm, 30

Cena jedné medaile je 795 Kč.

Medaile lze objednávat i jednotlivě, při objednání obou medailí Josef i Marie obdržíte luxusní dřevěné pouzdro na medaile ZDARMA.

Informace a objednávky na:

+420 606 620 404, posta@medaile.info

MEDAILE s. r. o., Kartouzská 4, 15000 Praha 5

Život a smrť

* Vizionárka **Mirjana** mala 2. júla 2006 svoje mesačné zjavenie za prítomnosti mnohých pútnikov.

Po jeho skončení sa s nami podelila o posolstvo:

„Drahé deti, Boh vás stvoril ako slobodných, aby ste sami pochopili a vybrali si: život alebo smrť. Ja ako vaša Matka plná materinskej lásky vám chcem pomôcť, aby ste správne pochopili a vybrali si život. Deti moje, nedajte sa zlákať falošným pokojom a falošnou radosťou. Dovoľte mi, deti moje, aby som vám ukázala skutočnú Cestu. Cestu, ktorá vedie k životu: k môjmu Synovi. Ďakujem!“

Vybrať si život a nie smrť – taká je výzva, ktorú nám vyslala naša Matka v týchto pohnutých dňoch! Írska priateľka **Bernadette Gourdin**, zakladateľka diela Rachels Vineyard, súhlasila, aby sme sa tu podelili o niekoľko drobných výpovedí z jej apoštolátu medzi ženami, ktoré majú za sebou potrat.

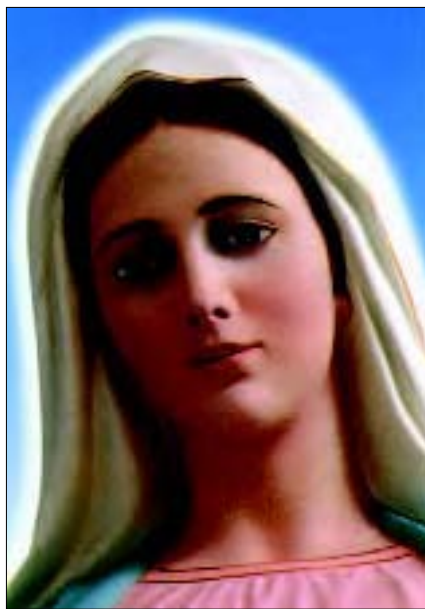

„Stále budem ľutovať, že som sa rozhodla pre smrť a nie pre život svojho dieťaťa. Nehala som sa pomýliť falošným pokojom a falošnou radosťou!“

Každý potrat je smrť v rodine. Po úmrtí je dôležité dodržiavať smútok. Ale po potrate nemáte právo nosiť smútok. Po potrate niet tela, niet pohrebu, niet hrobu, niet miesta pre smútok. A predsa je ten smútok bez konca. Emocionálne je pre matku a pre otca dôležité, aby mohli zbúrať toto tajomstvo.“

Počas stretnutí s **Rachels Vineyard** mnoho žien po prvýkrát pocíti, že sú matky, že nesmútiť za zhlukom buniek, ale že plačú za svojim dieťaťom. Chápu, že Ježiš je jediná pravá Cesta. Vo vašej duši je rana, ktorú môže zahojiť len Boží lekár. Vyroprávajte svoje bolesti Milosrdnému Ježišovi, ktorý vám ponúkne dar svojho odpustenia!

Postrehy z Medžugoria

zjavení kľačal pri kríži a robil som si seansu transcendentálnej meditácie. Pri mne sa modlili ostatní pútnici. Jeden z nich sa začal modliť v cudzom jazyku, ale sotva začal, pocítil som vo svojom vnútri veľmi nepríjemný pocit. Náhle som aj ja začal rozprávať v cudzom jazyku, a tak aj on aj ja sme odpovedali v cudzích jazykoch. **To ma presvedčilo, že aj Zlý môže tiež hovoriť v cudzích jazykoch!**

Po tejto skúsenosti v Medžugorí

som pokračoval vo svojej práci, v cestovaní a v živote v hriechu, ale vrhol som sa aj na čítanie Biblie a na modlenie sa ruženca. Stále som sa venoval transcendentálnej meditácii a tešil som sa z toho, že som pre ženy neskutočne príťažlivý. Raz, cestou do Istanbulu, kde som sa mal stretnúť s tureckou ženou, aby sme prežili romantický výlet, zastavil som sa znova v Medžugorí. Po niekoľkých dňoch, čo som tam bol, som zrušil svoju cestu aj

Vzývajte Ježiša!

Pochválený buď Ježiš Kristus!

Drahé deti z Medžugoria!

* Otec **Robert Thorn** je znova v Medžugorí.

Tento kňaz, bývalý profesor transcendentálnej meditácie, nám ponúka svedectvo o prvom dotyku s falošným pokojom a o dômyselných pascách, s ktorými sa stretávame:

„Mal som vzácného priateľa, ktorý bol stále pokojný a mierumilovný. Pýtal som sa ho, ako to robí a on mi odpovedal: „Venujem sa transcendentálnej meditácii.“ Tak som sa teda o tom niečo dozvedel a povedal som: „Aj ja by som sa tomu chcel venovať!“ Našiel mi amerického profesora, ktorý ma učil transcendentálnej meditácii. Od samého začiatku som cítil, ako sa v mojom tele šíri veľký pokoj a pomyslel som si, že o tom chcem učiť ostatných. Skutočne som pociťoval pokoj v neuveriteľnom rozsahu. Vďaka tomu som prestal s drogami, lebo keď chcete robiť transcendentálnu meditáciu, nesmiete brať drogy. Nakoniec som sa sám stal profesorom transcendentálnej meditácie.“

Potom som šiel,

povzbudený mojim bratom, navštíviť Medžugorie. Ako turista, jednoducho zo zvedavosti. Raz v noci som na Vrchu

sestra
Emmanuela

schôdzku. Chcel som sa tam vyspovedať. Práve pred spovedňou, počas omšovej modlitby o uzdravenie, som zažil túto udalosť: kľačal som a predstavoval som si krv Krista, ako po mne steká. Mal som zatvorené oči. Náhle som zbadal strašnú čiernu stvoru, čosi medzi homárom a skarabeom. Inštinkatívne som si povedal: **„To je zlý**

duch, musím sa ho zbaviť!“

Keď to počas spovede počul kňaz, povedal: **„To je zaujímavé! Povedzte, postili ste sa?“** Povedal som, že áno a kňaz mi povedal: **„Dobre. Lebo moc Ducha Svätého je väčšia, ak sa postí-**

te!" Potom počas dlhej a intenzívnej modlitebnej noci kňaz v mene Ježiša Krista sputnával zlých duchov, ktorí boli vo mne.

Odporúčal mi zrieľať sa každého z nich. Kňaz sa celú noc modlil a ja som vo svojom vnútri pociťoval neznesiteľnú bolesť. Všetko bolo sprevádzané bizarnými prejavmi. Raz to bol únik pary z mojich úst. Potom som zbadal, že mám ruky a nohy postriekané blatom. Kňaz ma pokropil svätenou vodou, položil mi krížik na brucho a bolesť bola ešte intenzívnejšia. Keď sa ma tej noci kňaz spýtal: „**V mene Ježiša Krista, kto si?**“, zbadal som sa, že recitujem moju mantru transcendentálnej meditácie. Lenže ono je zakázané vyzývať svoju mantru, lebo to znižuje moc koncentrácie na seba samého.

Bol som teda prekvapený, že som ju hovoril. Pýtal som sa kňaza, či mal nejaké problémy s transcendentálnou meditáciou a vysvetlil som mu, že som recitoval svoju mantru transcendentálnej meditácie. „**Nuž dobre,**“ povedal mi kňaz, „**to odpovedá na moc a autoritu Ježiša Krista!**“ Neskôr sme obidvaja našli pramene tejto mantry a odhalili sme jej význam: bolo to meno démona žiadostivosti (sexuálnej). Tak sa vysvetlila aj moja neodolateľná príťažlivosť, ktorú som využíval voči ženám. **V ďalšej časti exorcizmu vyšlo meno iného démona, bolo to meno môjho profesora transcendentálnej meditácie!**

Po tom všetkom

som skoncoval s transcendentálnou meditáciou a začal som často chodiť do Medžugoria, kde som čas trávil na Križevci a modlil som sa za rozvahu. Začal som novému ku Gospe a tretí večer, počas omše, som počas obetovania jasne počul: „**Chcem, aby si sa stal kňazom**“.

Bol som šokovaný! Nevedel som, čo mám robiť. Ohromený som vyšiel z kostola a modliac sa k Márii som šiel do reštaurácie: „**Ak to odo mňa naozaj chceš,**

musíš mi pomôcť v mojej túžbe oženiť sa a mať deti“. Odpovedala mi: „**Dám ti toľko detí, že si ich nevieš ani predstaviť**“.

Tak sa začala nová časť môjho života, áno, stal som sa kňazom!

➔ **Sr. Emmanuela:** **Ako si vysvetliť tej pokoj, ktorý ste poznali, odkedy ste začali s transcendentálnou meditáciou?**

✓ **Robert:** Teraz jasne vidím, že to bol falošný pokoj. Keď sa pozriem späť a vidím všetko učenie transcendentálnej meditácie, je mi jasné, že to, o čom hovoríme, boli démoni. V transcendentálnej meditácii ste pocítili, že vaše priania sa plnia, lebo démoni sa starajú o vaše potreby. Iste, démoni vás naplňajú, lebo zakaždým, keď „meditujete“ (*), ich hladíte! Preto si želajú, aby ste sa vrátili.

Ten pokoj, ktorý s transcendentálnou meditáciou pociťujete, je falošný pokoj, zameraný na vás samých. Hladíte svoje Ego, a tak sa cítite dobre. Ale neberiete do úvahy, že sa tak stávate odolnými voči Ježišovi. Právý pokoj, Boží pokoj, prichádza iba vtedy, ak sa obrátite k Bohu. Transcendentálna meditácia je kompletná autotisfakcia. Pripomnite si Ježišove slová: „**Pokoj vám nechávam, svoj pokoj vám dávam. Nedávam vám ho, ako ho dáva svet...**“

Drahá Gospa, Kráľovná pokoja, nech v našich srdciach a vo svete tvoj hlas prevláda nad Zlým, ktorý nás zvädza z cesty!

Sestra Emmanuela,
Medžugorie, 15. júla 2006

Na otázku o určitých orientálnych meditáciách, ako napr. Zen a transcendentálna meditácia, Mária v Medžugorí odpovedá:

„**Prečo ich nazývate „meditácie“ , keď sú to ľudské diela? Skutočná meditácia, to je stretnutie s Ježišom, keď objavujete radosť, vnútorný pokoj. Musíte vedieť, že je iba Boh a jediný mediátor - Ježiš Kristus**“.

(december 1984)

Falošný pokoj

* Gospa má viacero narážok na „falošný pokoj“. Rovnako by som chcela uverejniť druhú časť rozhovoru s otcom **Donaldom Callowayom** (bývalým delikventom, ktorý sa stal misionárom) ako pokračovanie z júna.

➔ **Sr. Emmanuela:** **Ako rozširujete posolstvá z Medžugoria?**

✓ **Don Calloway:** V Steubenville (USA) je to jednoduché, ľudia sú tam veľmi otvorení. Posolstvá rozširujem často vo farnostiach, v misiách, na prednáškach, medzi skupinami mladých, vo väzniciach... Veľa ľudí za mnou prichádza v dôsledku prejavov Démona, okultistické veci sú všade. Sú vo Wicca, v New age, v reiki, v reflexológii, v joge, všade... Treba im povedať, že týchto vecí sa nemôžu zbaviť ináč, ako modlitbou a pôstom. Je to súčasť posolstva Panny Márie. A je našou povinnosťou robiť to!

➔ **Sr. Emmanuela:** **Veľa ľudí praktizuje reiki. Čo môžete k tomu povedať?**

✓ **Don Calloway:** Existuje kniha „**Ransomed from Darkness**“ (Vykúpení z temnoty), mali by ste ju prečítať. Tak veľa ľudí bolo pomýlených týmito vecami! Napríklad knihy o Harrym Potterovi. Povedal by som podľa príkladu Ježiša: „**Bude lepšie pre vaše dieťa, ak vstúpi do Kráľovstva nebeského negramotné!**“ Množstvo ľudí si myslí, hlavne v kláštoroch a farnostiach, že toto všetko je dobré. Ale joga, taj-či, reiki, atď. nie sú len jednoduché cvičenia - pokúšate sa byť sám vlastným spasiťom... pokúšate sa sám seba uzdravovať. Ale vy to robiť nemôžete!

www.childrenofmedjugorie.com

Drahí bratia a sestry! Zhromaždení okolo Kráľovnej pokoja na našom 13. sneme počujeme jej poslanstvo, ktoré bolo pre nás tak konkrétne a mocne vyslovené.

Posolstvá bez praktického uvádzania do života sú prázdny prianiami a neplodnou diskusiou. Panna Maria oznamuje, že je potrebné „posolstvá žiť a svedčiť“.

Existujú aj falošní hlásatelia

a falošní vizionári. Choré osoby, alebo tí, ktorí hovoria bez vedomia zodpovednosti po domoch alebo na kopcoch, o tom čo oni prežívajú a prijímajú. Sú to falošní šíritelia nepokoja, nepráv, ktorými plnia srdcia a duše pútnikov. Najčastejšie hovoria o sebe a svojich chorobných odkazoch.

Existujú aj falošní pisatelia, ktorí podávajú Panne Márii falošné posolstvá alebo ich zle vykladajú a myslia, že takto zničia Medžugorie a Máriine plány. Preto sme šťastní a vďační Bohu a Panne Márii, že máme autentických, vyvolených svedkov-vizionárov, ktorí nám 25 rokov odovzdávajú iba pravdu.

Žiť posolstvá Panny Márie,

to k čomu nás pozýva, to nie je ani trocha ľahké. Človek, ktorý si nezvykal na odriekanie, nechápe, prečo sa má postíť a komu bude užitočná jeho obeta. Pútnik, ktorý prišiel iba splniť svoj sľub a znovu nájsť potrebnú milosť, sa ale nepýta: **Drahá Panna Mária, čo chceš od mňa?** Iní si opäť nenavikli na modlitbu a sviatosti, a vyzerajú ako vzdialení diváci, ktorí zbierajú svoje dojmy a vracajú sa domov bez akéhokoľvek rozhodnutia. Medžugorie ako zázračný jav je prenasle-

dované so svojimi posolstvami a plodmi... Preto niektorí kňazi zo strachu, aby neboli prenasledovaní, mlčia o posolstvách a nepoučujú.

Podstatná pre posolstvá

je každodenná životná aplikácia. Bez plodov sú posolstvá prázdne slová, ktoré ubíjajú. Preto Kráľovná pokoja pokračuje: „**Rozhodnite sa pre svätosť...**“ Svätosť je praktický život a nasledovanie Ježiša Krista, Panny Márie a svätých Cirkvi. To nie je žiadna teória, ale úplne konkrétna cesta naplnená pôstami, obetami, odriekaním, ktoré v nás rodí nadšenie a potrebu po živom Božom slove a sviatostiach, ale zvlášť po spovedi a Eucharistii. Keď sa rozhodneme pre svätosť a žijeme ju.

O. Jozo Zovko, OFM ku misii Kráľovnej pokoja Posolstvá a svätosť

V týchto dňoch

čítame počujeme o tom, ako niektorí bezbožní a nehanebí ľudia uviedli na verejnosť jeden z apokryfov „**Judášove evanjelium**“ a film **Da Vinciho kód**, a tak vyhlásili vojnu nášmu Pánovi, našej Cirkvi, kňazom a Zjaveniu. My vieme z posolstiev Panny Márie, akým spôsobom je možné zastaviť všetky vojny a tak aj tento boj proti Ježišovi a Cirkvi: **Pôstom a modlitbou**. Modlime sa, aby Pán nadchol biskupov a sv. Otca, aby vyzvali Cirkev k pôstu a modlitbe. Aby sme dnes urobili to, čo urobila veľká Veronika pri krížovej ceste. Odvážne rozťahla svoju šatku a očistila poplúvanú Pánovu tvár. Dnes cítim, že je naša modlitbová rodina povolaná, aby to robila pre Cirkev.

Očisti svoju svätosťou,

obetou, modlitbou a apoštolátom tvár nášho Pána.

Pokoj sa nemôže realizovať, ak zostaneme idiferentní k tomu, čo sa teraz deje vo svete. Koľko nepravdivých článkov a listov proti Kráľovnej pokoja, ktorá toľkým ovocím ukazuje svoju prítomnosť za uplynulých 25 rokov.

Koľko obrátených ľudí hovorí o svojom milostplnom stretnutí s Matkou, koľko uzdravených z nevyliciteľných chorôb rozpráva o svojom uzdravení, koľko vypočutých svedčí o plodoch svojich modlitieb.

Čo smieme mlčať? Nie, my sme pozvaní ni svedčiť a žiť.

Dnes v Širokom Brijegu

jedno mladé dievča podalo svoje svedectvo pred kostolom, plným ľudí, o uzdravení svojho otca, ktorý mal rakovinu:

„**Lekár o otcovej nemoci informoval matku a ona svojich dvanásť detí. Ale matka se nezľakla, a povedala: „Deti, Boh nechcel, aby ste se vy narodili a zostali ste sirotami. My sa musíme modliť a Boh nás vypočuje. Pôjdeme do Medžugoria.“** V Medžugori Panna Maria urobila zázrak a náš otec sa uzdravil. Ja som znova prišla do Medžugoria, aby som povedala: Panná Mária, ďakujem ti za všetko! Prihlásila som sa ako dobrovoľníčka a pomáham utečencom v Čapline.“

Koľko takých ohromujúcich svedectiev! Koľko obrátení! Sme smutní, keď čítame

falošné obvinenia. Modlime sa i za tých, ktorí takto zakrývajú posolstvá a zjavenia. Nech nám nič neberie odvahu!

Všetko je to znamenie,

že Medžugorie je dar od Boha a ten je potrebné pokorne na kolenách sledovať a žiť. Som šťastný, že sme znova dostali také konkrétne posolstvo a výzvu, ktorá sa vzťahuje na nás a náš sľub: Pokorne žiť posolstvá Panny Márie a vydávať o nich svedectvo druhým!

Modlím sa za každého z vás a za celé spoločenstvo, aby rástlo zo dňa na deň a bolo prostriedkom pokoja a obrátenia v posolstvách Panny Marie.

S veľkou radosťou a nádejou vám píšem túto meditáciu nad posolstvom, aby sa nám stala jasným pozvaním. Neboj se, stádo malé. Neboj se, Dávid, žiadnych Goliášov! V Mene Ježišom prekonáme všetko zlo!

Srdečne vás zdravím, modlím sa a postím s vami a za každého z vás.

Vám oddaný fra **JOZO ZOVKO**, OFM
26. mája 2006, Široki Brijeg

Ivan v Džubliku ide do seminára

Vziať svoj kríž

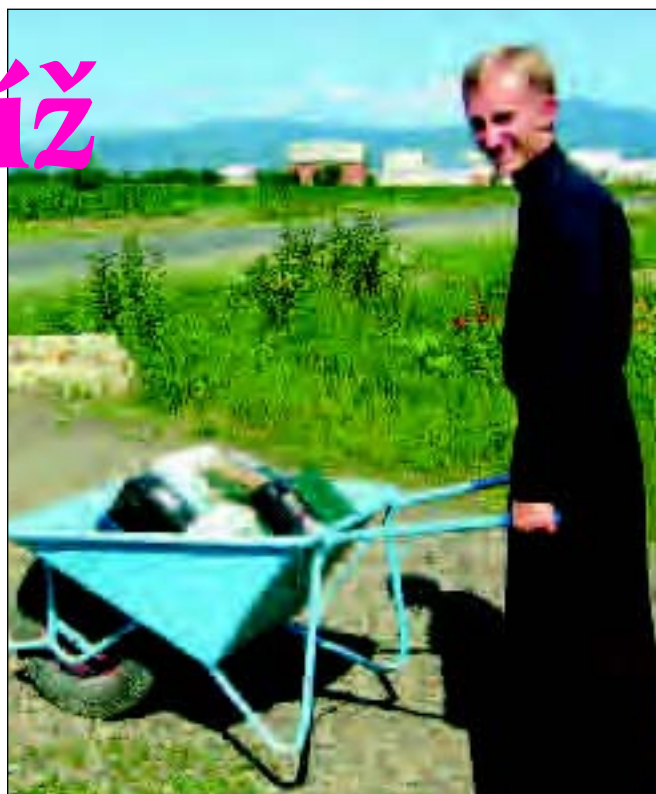
Streda, 5. júl 2006, bol obyčajný pracovný deň. Pre Ivana Mychasjaka, 27 ročného rehoľníka v Džubliku, bol pamätným.

Za prítomnosti predstaveného kláštora **o. Atanáza ČIPEŠA**, PPR, svojich rehoľných spolubratov a spolusestier, rodičov i niekoľkých farníkov zložil do rúk vладыky **Milana ŠÁŠIKA** ročné rehoľné sľuby. Hlava gréckokatolíckej cirkvi mukačevskej eparchie sa na slávnostnom akte prihovril týmito slovami:

Dnešné Božie slovo nás volá, aby sme išli za Ježišom a niesli Jeho jarmo. Je ľahké, lebo On nám ho pomáha niesť. Aj ty, brat Ivan, každý deň sa obracaj k Ježišovi a dôveruj Jeho láske. Nech ťa Pán sprevádza. Želám ti, aby Ježiš bol i tvojim dobrým pastierom a opätovoľ si Jeho lásku.

Tvoje rozhodnutie vysloviť svoje ročné sľuby, odovzdávajúc tak svoj život do Pánových rúk, to je vážna udalosť v tvojom živote. Pán ti bude pomáhať a slová, ktoré povedala posluhovačom Presvätá Panna, jeho Matka, na svadbe v Káne galilejskej - urobte všetko, čo vám prikáže - platia i pre teba. Urob teda všetko, čo ti Ježiš povie.

Po sľuboch sme o. Atanáza, Ivana aj jeho rodičov, Máriu a Stepana Mychasjakových poprosili o odpoveď na jedinú otázku: Čo znamená pre vás dnešný deň?

Brat Ivan „fúrikuje“ spevníky a modlitebné knižky pre pútnikov.

*** o. Atánáz Čipeš:** „Keď brat Ivan prišiel k nám pred tromi rokmi po prvýkrát do Džublika na stretnutie mladých, opýtal som sa ho: - Tak čo brat, nechcel by si mi prísť pomôcť? O tri mesiace prišiel a pomáha mi. Ivan začne od jesene štúdium v kňazskom seminári, aby po piatich rokoch mi pomáhal pri oltári ako kňaz.“

Pre mňa to veľa znamená. Znamená to, že vôľa Panny Márie sa naplňa. Bohorodička je tu s nami a bdie nad svojimi deťmi. Daj Boh, aby o päť rokov Ivan zložil Bohu svoje večné sľuby.“

*** Ivan:** „Som šťastný, že môžem ísť touto cestou k Bohu. Chcem sa stať dobrým kňazom a pomáhať Bohu. On dal každému z nás svoje smerovanie. Každý má zobrať svoj kríž a ísť za ním. Nuž beriem ho na plecá i ja.“

*** Ivanova matka:** „Teším sa, že jedno z našich štyroch detí sa rozhodol slúžiť Bohu ako rehoľník. Modlíme sa doma stále a prosíme Boha, aby naše deti boli šťastné. A otec dodáva: „Keď sa takto rozhodlo, povedali sme si, nech sa stane Božia vôľa. Boh počul jeho volanie a vybral si ho.“

Ivana poznajú i naši pútnici a čitatelia M ROSY. Na jeho neľahkej ceste, pre ktorú sa rozhodol, pomôžme mu aj my svojimi modlitbami a zaželajme mu ustavičnú Božiu pomoc a ochranu Panny Márie.

Magdaléna KOHÚTOVÁ

Vладыka Mons. Milan Šášik slúži sv. liturgiu v kláštornej kaplnke v Džubliku.

Al'onka (vpravo) so súrodencami Vasil'kom, sestrou Marynou a Maximom.

Vizionárku Al'onku **KURUCOVÚ** som po prvýkrát stretla pred rokom v júli vo výročný deň zjavenia Panny Márie v Džubliku.

Po svätej liturgii mi ju ukázala jedna rehoľná sestrička. Bola som trpezlivá a nesnažila som sa nadviazať s ňou hneď rozhovor. K dievčinke, ktorá komunikuje s Presväťou Bohorodičkou mám od začiatku veľkú úctu. Viem, že sa k nej obracajú stovky pútnikov, veriacich i pochybujúcich a nechcem ju rušiť ani fotoaparátom, ani magnetofónom. Pri našom prvom stretnutí som ju poprosila o odpoveď na jedinou otázku: Čo sa zmenilo v jej živote, odkedy uvidela vlastnými očami Presvätú Panu. Uprela na mňa láskavo svoje hnedé oči, vzdychla si a povedala: „**Všetko sa zmenilo. Celý môj život sa zmenil.**“

Podakovala som sa a viac som sa nepýtala. A nebolo mi vôbec neprijemné, že som prešla hranicu susednej krajiny a nič o nej nenapíšem. Napokon už predomnou to urobili moji kolegovia. Ešte viackrát sme sa počas roka stretli. Rada ju pozorujem ako sa rozpráva a smeje s kamarátkami, ako stísa a bozkáva malého bračeka. Obyčajná, veselá školáčka, ktorá okrem povinností v škole a doma má ešte zodpovednosť tlmočiť ľuďom prosby, želania a odkazy našej nebeskej Mamičky.

Začiatkom júla tohto roku, keď som sem prišla na ďalšiu služobnú cestu, kláštorne priestory boli obsadené, takže som nemala kde prespať. „**Postarám sa o seba, vravím sestričkám, poprosím nocľah u Kurucových**“, vravím. Potešili sa,

U rodiny Kurucových

Mama Galina Kurucová s Vasil'kom.

mali o jednu starosť menej. Napokon ich dom je celkom blízko.

Pani Galina Kurucová ma prijala bez námietok. Poznali sme sa už z predchádzajúcich stretnutí, keď sme v ich rodine točili film. Už je večer a ona má plné ruky práce v kuchyni. V latinovej forme na chlieb sa dvíhajú tri bochníky. Upečú ich dva-tri razy do týždňa, podľa potreby. „**Lacnejšie vyjde chlebič, ak je z vlastnej kuchyne**“ - hovorí. Mamka sa pochváli, že procedúru pečenia chleba ovláda i ôsmačka Al'onka. Z kuchyne sa šíri príjemná vôňa.

Vyláka drobízg od televízora. Na kredenci chladnú dva plechy pizzy s tvarohom a na prídavok mamka dáva na stôl dva plné taniere zemiakových placiek, a k tomu smotanú, alebo mlieko.

Al'onkina rodina - to sú otec **Vasil'**, mamka **Galina**, starší brat stredoškólák **Saša**, mladší bráško **Maxim**, predškóláčka **Maryna** a malý **Vasil'ko**, skúšajúci prvé krôčky. Pri stole chýba hlava rodiny, je na zárobkoch v Španielsku. Ale deti sa už tešia, lebo čoskoro príde aj on na dovolenku. „**A aké darčeky ste si u ocka objednali?**“ Vyzvedám sa. „**My si nikdy darčeky nepýtame**“ - hovorí Al'onka - „**zato ocko nás vie vždy príjemne prekvapiť**“.

Ústrednou postavou tejto rodiny je mamička. Štíhla tmavovláska prívetivej tváre a dobrého srdca. Zakarpatský mládenec si ju vyhládol v Kazachstane, kam

išiel za robotou. Pani Galina je potomok nemeckých usadlíkov. Vie nemecky, kazašsky, v ruskej škole sa vyučila za krajčírku, ale jemné prsty už stvrdli v ťažkej roboty na rodinnom gazdovstve. Rovnako ako zakarpatský jazyk, zvláda i manuálnu robotu. Za troch. Kým deti ešte spia, nakrími kravu, jalovičku, teliatko, prinesie čerstvo nadojené mlieko. Svoje si pýtajú i prasiatka a hydina. Potom prídu na rad deti. Kým sa vrátia zo školy, musí stihnúť robotu na poli i navariť obed. A podvečer vedie si svoj krdlik s najmenším dieťaťom na rukách do Pánovho domu, aby pozdravili Svätú rodinu, ďakovali za dary tohto dňa a prosili o silu pre ďalší deň i ochranu hlavy rodiny.

Skončil sa školský rok a spomeniem tému vysvedčenia. „**Aké bolo?**“ Pýtam sa. „**Dobré, vraví Al'onka. Štvorky a päťorky. To sú u nás jedničky a dvojky.**“ „**O rok končíš základnú školu a kam sa chystáš potom?**“ Al'onka kývne plecóm. Ešte nevie. Zatiaľ si tým neláme hlavu. Teraz sú prázdniny. A po roku jej Panna Mária iste ponúkne cestu.

Keď som ráno vstala, pani Galina už mala statok opatrený. Čakala nás ďalšia robota a tak sme mali čas iba na šálku kávy. Bola vynikajúca, orientálna. Jej chuť na jazyku a v srdci obrázky z pekného večera v spoločnosti príjemných a srdečných ľudí si nadlho uchovám.

Magdaléna KOHÚTOVÁ

V Džubliku stavajú ďalší kláštor

Pod Džublikom vyrastie nový kláštor

Koncom budúceho mesiaca si veriaci v zakarpatskom Džubliku pripomenú štvrté výročie Zjavenia Presvätej Bohorodičky. Prípravy na výročnú púť sú v plnom prúde. Hovoríme o nich, ale aj o inom so správcom tunajšej farnosti o. Atanážom ČIJEŠOM, PPR.

* **M ROSA:** Priestor pod svätyňou sa zmenil na stavenisko, mechanizmy bagrujú v lesíku, aké stavebné úpravy sa tu dejú?

✓ **O. Atanáž:** Zmenil sa náš zámer, ktorý predpokladal neďaleko svätyne vybudovať dom pre pútnikov. Cez Aľonku sme sa poradili s Presväťou Bohorodičkou, ktorá potvrdila, že pod svätyňou by mali bývať rehoľníci. A tak sme začali stavať druhý mužský kláštor. Ten pôvodný sme ponúkli eparchii ako objekt slúžiaci na rekolekcie. Ak na ňom urobíme stavebné úpravy, druhá časť môže slúžiť pútnikom.

Po čase by tu mal stáť i chrám. Zatiaľ preň pripravujeme pozemok. Pred ženským kláštorom budujeme novú cestu a parkovisko. Do výročnej púte by mali byť hotové.

* **M ROSA:** Koľko pútnikov tu bolo od začiatku roka?

✓ **O. Atanáž:** Nepočítame ich. Týždenne pristúpi ku svätému prijímaniu okolo 200 ľudí, ak sú medzi nimi pútnici, aj do 500 osôb. Vo výročné dni podáme

sväté prijímanie do 1500 pútnikom. V máji to bolo 2500.

* **M ROSA:** Do Džublika prišiel nový kňaz a nová sestrička.

✓ **O. Atanáž:** Otca Volodymyra nám dal vladyka na výpomoc na určitú dobu. Či dievčina, ktorá medzi nás prišla bude rehoľníčkou, to ukáže čas.

* **M ROSA:** Pre pastoračiu máte pomocníka. Máte takého i na stavbe?

✓ **O. Atanáž:** Tam máme pomocníka najspoľahlivejšieho, je tam Panna Mária.

* **M ROSA:** Aká je spolupráca s pravoslávnu Cirkvou?

Dobrovoľníci pod dohľadom pátra Atanáža usilovne pracujú.

✓ **O. Atanáž:** (s úsmevom). Prídu, objímeme sa i pozhovárame. Keď poprosia o dovolenie odslúžiť bohoslužbu na svätom mieste, poskytneme im tú možnosť. Inú spoluprácu nemáme. Ak budú v našom spoločenstve nové kňazské povolania, potom sa aj týmto budeme zaoberať.

* **M ROSA:** Pred výročnou púťou pripravujete i druhý ročník stretnutia kresťanskej mládeže. Aký bude jeho program?

✓ **O. Atanáž:** V prvý večer premietneme náboženský film, na ďalší deň bude koncert, tretí deň krížová cesta. Spoločenský a športový program pripravia skúsení animátori. **Magdaléna KOHÚTOVÁ**

Na cestách Ukrajiny

Cestovať samému po Ukrajine, na to treba mať odvalu, dobrodružného ducha a vieru, že nič zlé sa mi nemôže prihodiť. Z Užhorodu do Džublika je doprava jednoduchá. Pešo prejsť hranicu, taxíkom sa dopraviť na autobusovú stanicu a tam nasadnúť na autobus smerom na Chust, alebo na mikrobús – maršrutku a vystúpiť v obci Viľchivka. Zložitejšie je cestovať z Viľchivky do Užhorodu. Ak neviete kedy ide spoj a chcete stihnúť autobus vo Vyšnom Nemeckom, musíte stopovať. Bol to i môj prípad.

Vedľa mňa frčali rýchle autá a tie nezasťavujú. Odrazu sa na výšku ukázal belasý nákladník. Vodič bol zhovorčivý a potešil sa, že do Užhorodu nepôjde sám. Ochotne sa ponúkol, že ma odvezie až na hranicu. Na korbe viezol minerálku pre zákazníčku v Užhorode. Je to obchodníčka, ktorá má stánok na rínku a vedel iba to, že sa volá Polina.

„A to ju nájdete?“ „Že či, odpovedal vodič. Tam sa všetci poznajú. Minule som viezol vodu Lacimu a tiež som ho nepoznal. Kým som našiel toho pravého oslovil som troch. Dedko – tak volal vodič svoje auto – do kopca nevládal. Na výšok len len že vytiahol dvadsiatku. „Môj majiteľ má dva vozy“, – vraví vodič. „Na novom jazdí kolega Vasja a tento starý mám na starosti ja. Za tristo kilometrov dostanem 30 grivien. (cca 200 sk)“

Potom prišla reč na to, kde som bola a čo robím. „Paňatno, prikývol pán vodič. I ja som katolík. Rímsky. Ale do kostola idem len na veľké sviatky. Ja som Maďar, Feri, alebo aj dľaďa Feďa. Chodíme na maďarské omše. Minule k nám zašla moja mama keď išla z kostola a vraví. Podarený je ten náš farár. I keď je Maďar, už mu to lepšie ide po zakarpatsky. Ale, čo si ja tu budem lámať jazyk, hovorí duchovný, veď vy aj po zakarpatsky rozumieme. Dnes už ani maďarskú národnosť vám do pasportu nezapišu, iba ukrajinskú, tak sa učte po ukrajinsky. Staré babky, ktoré sa narodili i zomrú ako Maďarky, len hlavou krúčia.“ „No pridaj, pridaj starý,“ povzbudzuje Feri svoju káru. „Tu na tej lavičke pod stromom, ukazuje mi, sa stretáme s kolegom. Vyrázil za mnou, ale už má dávno predbehol. Videl že mám spoločníčku, tak sa ani nezastavil.“

Feri si potiahol z cigaretky a sladko vzdychol.

„Ako dobre, že je zajtra sviatok. Cestou nazad musím kúpiť pálenku. Teším sa, že sa opijem. Mám na to dôvody – po prvé, zajtra je sviatok a môj brat má narodeniny. On dobre kúpil prasa a nám pribudlo od našej Krasotky teliatko. Uznáte, že je to dôvod vypiť si.“

Prešli sme Mukačevo. Už je dobre, ideme na lepšiu cestu, pomyslela som si vidiac novú asfaltku. Ale vozidlo na nej

poskakovalo akoby sme išli po rumpli. „To nie auto,“ bráni sa Feri. „To cesta je taká. Len nedávno tu natiahli nový asfaltový koberec. Hlupáci! Ale starý nezoškrabali. Na „roletu“ vyliali asfalt a vraj nová cesta!“

Ideme po výpadovke

Pomôž si sám, pútnik
• Všetko klope, keď
sa chce • Dobrý dôvod
vypiť si • Cesta ako
rumpl'a • Koniec
dobré - všetko dobré!

Slovenskí pútnici gratulujú p. Atanázovi k 33. narodeninám.

na hranicu. cesta ide do kopca. Dľaďa Feďa už iste oľutoval, že sa ponúkol odviezť ma až na hranicu. Ideme krokom. Modlím sa, aby auto nescíplo. Bohuďačka, sme pri pumpe. Ja vystupujem a Feri ide hľadať na rínok Polinu. Dívam sa na hodinky. Stodvadsať kilometrov sme prešli za tri hodiny.

Do odchodu autobusu mám ešte fúru času. Pred hranicou kúpim v „sladkom kiosku“ cukríky pre deti a u Dankovcov za prechodom vypijem dobrú kofolu. Nuž aj taká býva cesta z Džublika.

Magdaléna KOHÚTOVÁ

„Blázni“ fanúšikovia

Islamský učenec kritizoval nadšenie na majstrovstvách sveta vo futbale: „Niektorí fanúšikovia sa pomaľujú tak, že vyzerajú ako démoni,“ vyhlásil šejk Muhammad Al Munajid v televízii Spojených arabských emirátov. „Diabol podnecuje týchto ľudí, že zo seba robia bláznov.“ Na majstrovstvách sveta vo futbale sa zúčastnilo aj mužstvo Saudskej Arábie. Al Munajid sa pohoršuje aj nad ženskými fanúškami „v nemravnom odeve“.

Poslanci s Bibliou

Katolícka cirkev daruje každému novozvolenému poslancovi Bibliu a katechizmus sociálnej náuky Cirkvi. Oznámila to bolívijská biskupská konferencia začiatkom júna. Biskupi chcú takto apelovať na svedomie zástupcov ľudu, ako vyhlásil kardinál Julio Terrazas a zdôraznil: „Cirkev sa zasadzuje za spravodlivosť a pokoj a bráni život.“ Knihy pre vyše 500 poslancov vydali s pomocou nemeckej nadácie Kirche in Not.

Gagarin bol veriaci

Sovietsky kozmonaut Jurij Gagarin (1934-68), ktorý ako prvý človek 12. apríla 1961 letel do vesmíru, nebol ateista. Vyhlásil to Valentín Petrov, plukovník ruského letectva a Gagarinov priateľ. Informovala o tom Tlačová služba Moskovského patriarchátu. Gagarinovi sa pripisuje známy citát: „Bol som v nebi a dobre som sa poobzeral. Nebola tam ani stopa po Bohu.“

„Gagarin bol, ako väčšina Rusov, pokrstený v Pravoslávnej cirkvi,“ zdôraznil Petrov. „Pokiaľ viem, bol veriaci a tieto slová vôbec nemohol povedať.“

Kniha z Fatimy

V Portugalsku vyjde 10. júna doteraz neuverejnená kniha sestry Lucie z Fatimy. Knižka Posolstvo z Fatimy má 64 strán a vydáva ho Karmel v Coimbre. Sr. Lucia kladie otázku, prečo si Boh vyvolil práve tri deti. Podrobne opisuje udalosti zjavení. Uvádza, že Panna Mária požiadala troch pastierikov, „aby sa ponúkli Bohu“ a znášali všetky utrpenia, ktoré im pošle „ako akt uzmierenia za hriechy, ktorými je urážaný a ako prosbu za hriešnikov“. (zana)

Emil ADAMČÍK z Červeníka, 68-ročný, (na snímke), ktorého stretávam aj na Zvire, cestou na Boričky v Dechticiach 9. júla 2006 porozprával svoj príbeh. Žil ako baník v Ostrave-Karvinej 17 rokov. Vzal si dvakrát tú istú ženu, má štyri deti, v roku 1968 sedel za pokus o útek za hranice. 60-tku oslávil v Betleheme, je na invalidite a putuje za Pannou Máriou.

„V roku 1958

som mal 20 rokov, keď sme sa so ženou brali“ - hovorí - „žili sme spolu až do roku 1968, keď som „zdrhal za kopečky“ - (vo väzenskom žargóne), - na Západ, kvôli nevere - z jednej a z druhej strany. Ostrava - to bol zlý a divoký svet. Bola taká možnosť cez Poľsko, ale pri mori ma chytili. Dostal som 15 mesiacov. Rozviedli sme sa so ženou na jeden a pol roka, a potom, keď som rozmyšľal nad deťmi, (mali sme vtedy tri) ktoré mala vychovať ulica, hovorím si Emil, hybaj naspäť - tak sme sa znova vzali. Nastúpil som naspäť do bane. V roku 1976, (bolo to v nedeľu) som bol na dvoch šichtách, rannej a nočnej. Vypil som si dve pivá. Žena hovorí, nechod', máš vypité. Hovorím - nemám, som v poriadku - provokuješ! Pán Boh ťa potrestá - hovorí ona. Nebosoruj - odpovedal som jej a sfáral do bane. Vyfáral som bez oka... Železný íver sa mi presne zabodol do oka až do sietnice. Nič nepomohlo, oko mi vybrali.

Vtedy som sa dostal

do styku s jehovistami. Ja som sa predtým nemodlil, iba hrešil a zhŕňal baby. Jehovisti chodili k nám, ale ja som chodil aj do Hlohovca do kláštora do kostola. Tam bol pán farár Adamus, s ktorým som sa poznal. Už vtedy sa chodilo na Zvir a on mi v tom vôbec nebránil. A bol rád, že tam idem.

Posolstvo lásky

Keď som bol prvýkrát na hore Zvir, bolo posolstvo: „Duša, nikdy neodmietaj priazeň svojho Pána, ktorý ťa tak šialene miluje!“ (august 1993). Vtedy som ušiel... Ja, predtým starý ateista, som bol rád na svete, ale najväčšie šťastie som o rok potom zažil po generálnej spovedi.

Keď Panna Mária na hore Zvir povedala: „tento svet je naplnený hnusom a nečistotou“, vtedy som bol práve v Garabandale.

Ešte predtým sme

boli v La Salette, kde je krásny obraz Pána Ježiša. Tak som sa s Ním zhováral a hovorím mu - Pane Ježišu, pomôž mi prestať fajčiť... A on mi pomohol, odvtedy nefajčím.

V októbri 1994

som opäť vyšiel aj so synom na Zvir. Ja som na Zvire vždy utiekol, keď sa hovorilo posolstvo, a vtedy som tam zostal. Hovorím - Panna Mária, povedz mi aspoň slovíčko! Možno pochopím, čo mi chceš povedať. Vtedy povedala v posolstve, že ma Boh miluje. A vtedy vošla do mňa taká nádherná radosť, že by som objal celý svet. Tak toto si mi chcela povedať - a ja som o tom nevedel. Toto mi nikto nepovedal, že On ma miluje...

Panna Mária povedala v posolstve na Zvire aj o dvojtvárnosti. Aby ste sa nestali dvojtvárnymi. Budte ostrážiti! Modlil som sa za otca, aby raz, keď budeme na večnosti - a to je bez konca - aby sme neboli odlúčení. A on dostal tú milosť. Mal presne 85 rokov. Naraz mi hovorí: Emil, chcem ísť na spoveď. Mama hovorí - ber ho. Tak som ho posadil do auta, do Hlohovca do kláštora. Otec bol ako vymenený. Dožil sa skoro 90-ty.

Panna Mária

- to je moja Matka na Nebesiach, a nie len moja, ale aj všetkých ľudí. A to, čo povedala v Amsterdame, že je Matkou všetkých národov, je svätá pravda. Toto zjavenie bude uznané, len aby už nebolo neskoro. Pomôže ešte modlitba... Myslím, aj čo sa týka zjavení, diabol pokúša najviac kňazov, ktorí si hľadajú argumenty, aby nemuseli veriť. Ja tu v Dechticiach cítim pomoc Panny Márie. Modlím sa tu za svoju rodinu, aby ju ten Zlý nezničil. Za synov, za dcéry. Ja im chcem ukázať sám na sebe, že sa to dá. Že sa dá pracovať, aj modliť sa. Som na svete rád a som šťastný, pretože Boh ma miluje. Ak by všetko padlo, tá Božia láska tu vždy zostane...“ (anse)

Kto je biedny

Otec jednej veľmi bohatej rodiny zobral raz svojho syna na vidiek s úmyslom ukázať mu, v akej biede niektorí ľudia žijú. Pár dní a nocí strávili na istom malom hospodárstve, ktoré vlastnila pomerne chudobná rodina. Keď sa vracali domov, otec sa syna pýta, ako sa mu výlet páčil.

„To bolo úžasné, ocko!“

„Videl si v akej biede tí ľudia žijú?“, hovorí otec.

„Videl.“

„Tak mi povedz, čomu si sa na tomto výlete naučil?“

A syn mu nato odvetil:

„Videl som, že my máme jedného psa a oni štyroch.“

My máme bazén do polovice záhrady a oni potok, čo nikde nekončí.

My sme si kúpili do záhrady lampáše a im v noci svietia hviezdy.

Naša veranda siaha až po prednú záhradku a im patrí celý horizont.

My žijeme na malom pozemku a oni majú polia, ktorým nedovidíš konca.

My máme sluhov, čo nás obsluhujú, ale oni slúžia druhým.

My si svoje potraviny kupujeme, kým oni si pestujú svoje vlastné.

Náš pozemok je obohnaný ochranným múrom; ich chránia priatelia.“

Otca to načisto umlčalo.

A potom syn dodal: „Ocko, ďakujem ti, že si mi ukázal, akí sme biedni.“

No nie je to úžasné, keď sa človek dokáže pozrieť na veci z nadhľadu? To vás potom núti zamýšľať sa, čo by sa stalo, keby sme dokázali byť vďační za to, čo máme a nerobili si starosti kvôli tomu, čo nemáme.

Vážte si čo máte, a zvlášť svojich priateľov! (zatiaľ)

Sila modlitby

Jedným z našich skalných pútnikov do Litmanovej je 73 ročný JURAJ KRAJNÍČÁK z Košíc. Do Litmanovej ho prvýkrát pozvala istá učiteľka pred šiestimi rokmi a odvtedy ho na Zvir stále srdce ťahá.

Ako hovorí, po návrate domov cíti niekoľko dní v duši pokoj. Išla by s ním aj manželka, ale zdravotný stav jej to už nedovolí a tak pán Juraj putuje každý mesiac s priateľmi, aby doniesol litmanovskú vodu aj pre tých, ktorí na Zvir nevládzu. Pri jednom našom nedávnom stretnutí mi rozprával o sile modlitby **Sedem svätých rajských zámkov**. A keďže je jej horlivým rozširovateľom, poprosili sme ho, aby sa s nami podelil o zážitky s touto modlitbou.

V roku 1943 som mal desať rokov. Bývali sme na dnešnom predmestí Užhorodu v Onokovciach. Veľmi som túžil mať súrodenca. Mama pochodila po mnohých lekároch, ale bezúspešne. Raz odkiaľsi doniesla domov modlitbu Sedem svätých rajských zámkov a ja som sa ju každý večer modlil za bračeka. Po niekoľkých mesiacoch som zbadal, že mamkina postava sa mení a veľmi som sa potešil v nasledujúcom roku sa mi narodil braček. Mal rok, keď dostal vysoké horúčky a zápal pľúc. V modlitbe je napísané, že ju treba položiť na pravú stranu hrude toho, za koho sa modlíme a treba sa modliť ku Svätému Duchu. Aj ja som tak urobil. Do rána sa dieťa uzdravilo.

Chodili sme do kostola, ale niekedy sme z pohodlnosti nedeľnú svätú omšu zanedbali. A toto čo sa nám prihodilo, cítim, že bol zdvihnutý prst Boží.

V roku 1973 nášho syna zrazilo auto, ktoré išlo 90 kilometrovou rýchlosťou. V zápisnici vyšetrovatelia uviedli, že chlapec letel vo vzduchu 16 a pol metra. Šofér bol profesionál a aby stlmil náraz, ktorému nemohol predísť, skrútil volant do priekopy a osádka starej škodovky bola na streche. Okrem vodiča bola v nej žena so 6 mesačným dieťaťom. Nikomu sa vo vozidle nič nestalo. Zato náš syn dostal krvácanie do mozgu a ráno mu mali otvárať hlavu.

Nikomu som nič nepovedal a ešte v ten večer som sa pomodlil Sedem svätých rajských zámkov aj ku Sv. Júdovi. Môj brat bol v tom čase študentom medicíny a práve

praxoval na traumatológii. Skoro ráno zavolať, aby sme rýchlo doniesli malému pyžamo. - A načo? - Na nič sa nepýtaj, len prinies veci. Ako sa ukázalo, v noci sa dieťaťu pustila krv cez nos. Celé pyžamo bolo zakrvavené, ale náš syn bol zdravý.

Touto modlitbou, ktorú som sa vždy modlil s dôverou, som si vyprosil bračeka, uzdravila v chorobe môjho brata i nášho syna a preto som jej horlivým rozširovateľom. Vyšla v Spolku Svätého Vojtecha a niekde som čítal, že jej autorom bol Sv. Kornélius. Prešla so mnou celú vojenčinu.

Pochválený buď Ježiš Kristus!

Sedem svätých rajských zámkov

V horlivosti svojho srdca a žiadostivej mysli,

ó môj bolestný Ježiš Kristus, na Teba pre nás hriešnych, na kríži pribitého pozerám a ľútosťným srdcom vzdychám.

Duša moja nad Tvojim prehorkým umučením

až k smrti je zarmútená.

Ktože je príčinou tých ukrutných mučení a Tvojej najkrutejšej smrti?

Ó dobrý Vykupiteľ, ja som tomu príčinou.

Daj Pane môjmu srdcu veľkú lásku, aby som mohol Tvoje bolesti, trápenia a najdrahšiu smrť dokonale rozjímať a oplakávať.

Ó najbolestivejšie Srdce môjho Spasiteľa Ježiša Krista, ktoré si na kríži pre naše spasenie sa tak trápilo!

A či nebolo dosť trápenia nad Tvojimi bolestnými krokmi, ktoré si od narodenia pre nás v samých úzkostiach prežil?
A či nebolo dosť, že si svoj krvavý pot v Getsemanskej záhrade zo seba vylial, keď ťa ako zločincu chytili? K sudcom s veľkým posmechom a rúhaním Ťa viedli a Tvoju najsvätejšiu a najjasnejšiu tvár, na ktorú veľmi anjeli a svätí s radosťou pozerajú, tak ohavne pľuvali, celé telo ukrutne bičovali a najsvätejšiu hlavu tŕním korunovali a nespočetné a neznesiteľné trápenie Ti spôsobili.
Ach, zhrozená duša a srdce moje je nad ukrutnosťou, ktorú Tvoj Spasiteľ pre Teba podstúpil. Tvoj Spasiteľ berie na svoje zbičované ramená kríž a pod ním kráča ako baránok nevinný na popraviisko. Tam na mieste popravnom nechá zo seba zbliecť svoje rúcho.

Ruky sväte rozpína a kľincami ku krížu pribíť si dáva.

S krížom hore pozdvihnutým pre tvoje spasenie

už posledná krv sa mu z rán vylieva. On naklonil svoju hlavu a takto zvolal „Dokonané je!“

Ó môj ukrižovaný Spasiteľ, čo si ešte urobiť mal?

Ja už viem, že všetko je vykonané a splnilo sa, čo o Tebe prorokované bolo a tak ja hriešny za tak veľké dobrodenie Tebe sa odmením.

Objímam s Máriou Magdalénou Tvoj svätý kríž

a neodídem skôr od neho, kým nevyslovíš i ku mne tieto milé slová.

Vypočutá je prosba Tvoja a hriechy sa ti odpúšťajú,

daj Pane mojim očiам silu, aby som mohol oplakávať svoje hriechy, aby si i ku mne prehovoril milostivé slová ako k lotrovi kajúcemu na kríži!

Dnes budeš so mnou v raji otca môjho. Amen.

Kto túto modlitbu sa bude každý deň modliť aj ju bude rozširovať, bude obdarený milosťou Božou a bude chránený od vplyvu zlého ducha a od nešťastia.

Ak je niekto zaťažený zlým duchom, alebo ťažko chorý, doporučuje sa položiť modlitbu na srdce tej osoby a sa vrúcne modliť ku Svätému Duchu.

Ak nebude pochybovať - každý sa presvedčí o milosti Božej. (kht)

Milostivá ikona

Z milosti dávaš nádej ľuďom sveta,
nielen keď vyzývajú ťa v molebene -
zážrak k nim často už pred velebou zlieta.

Ty, čo ju hľadáš -
putuješ k nej, na Zemplín, v ozdobený
chrám,
kde Božia Matka
pokoj a spásu vymodlieva nám...

Tu pred Ňou kľakáš,
hľa, milostivá ikona,
hriešnikov ľúbiš
oči Ti slzia, Panna zo Zemĺina...

Veď nás tak ľúbi a pri nás bdie,
i v našom srdci si stavia chrám
- nech ľud, čo stráca vieru,
skrže Ňu putuje k nebesám...

Bohorodičke
Za súmravných noci
som vyvolil
Teba

Srdce
poranené bôľom
vypätosť síl
i serafínov,
ktorí hneď padli
po prvom boji.

Za súmravných noci
som vyvolil
Život
so zrakom na Nebo.

Z trónu
ma zavlázuje
už iba milosť...

Presvätá Bohorodička - vzor dnešnej ženy

Obraz Boha

Zo Svätého písma a z biblických dejín
vieme, že každý začiatok má svoj pôvod,
teda aj Ježiš Boh sa narodil z človeka - zo
ženy. Z toho vyplýva, že najdokonalejšie
Božie zjavenie je treba hľadať v človekovi.
Boh sa poznáva vo svojom obraze a po-
dobnosti. (GN 1,26-27).

Bohorodička, ktorá dosiahla najdo-
konaljší vzor s Bohom, nám zjavuje
Všemohúceho dokonalým spôsobom.
Panna Mária, vyvolená služobnica Otca,
je dokonalým príkladom lásky Boha k člo-
vekovi... Jej materstvo začaté v Nazarete,

sa završuje na Golgote a potom s apoš-
tolmi vo večeradle.

Láskavo a naliehavo varuje nás, ako
Božie deti, aby sme sa vrátili do Otcovho
domu: „Urobte všetko, čo vám povie“
(JN 2,5). Život Panny Márie nám pomáha
pochopiť trojjediného Boha v rozlíšení Ot-
ca, Syna a Svätého Ducha. Pootvára nám
hlboké tajomstvo Boha u jednotlivých
božských osôb. Stáva sa verným obrazom
Boha, aj keď je len malým stvorením pred
Všemohúcim a nekončne veľkým Bo-
hom...

Hľa teda „Boží obraz nie je v tele, lež
vo svätosti duše“. Bohorodička je Bohu
najpodobnejšia, najkrajšia, lebo nám
zjavuje najvyššiu skutočnosť. Preto každá
dnešná rodina nech zveľbuje Bla-
hosladenú Pannu Máriu, tak ako to ospe-
vuje chválospev:

„Hľa služobnica Pána...“ (Magnifikat
LK 1,38)

o. Mgr. Miroslav PINDROCH, Snina

Jasná odpoveď

**Úvodom môjho listu Vás
i všetkých, ktorí pracujú na
neoceniteľnom časopise M ROSA
z celého srdca pozdravujem.**

S veľkým záujmom sledujem jeho
obsah a stále viac si uvedomujem, v akom
zajatí sa nachádzam, lebo vždy, keď sa
snažím odstrániť nejaký uzol zo šnúry
svojho 45-ročného života, pre svoju ne-
trpezlivosť a tvrdosť srdca, ku ktorej som
sa pre svoju či iných nerozumnosť dopra-
covala, urobím riadny kotrmelec. Bojím
sa, že som nepoučiteľná.

Dostala som z nebies mnoho va-
rovných signálov na moju adresu a za-
nedbala som ich, čo si stále viac uvedo-
mujem. Veľmi mi chýba pokora, čo sa
odzrkadľuje aj na mojej rodine.

V poslednom čase sa z M ROSY
dozvedám jasnú odpoveď na to, čo v
týchto rokoch a posledných mesiacoch
prežívam a dosvedčujem, že starostlivosť
Matky Božej je o naše duše obrovská, ale
aj prefikanosť ducha tohto sveta je
poriadne rafinovaná. **Olga**

Schody do Neba

**Som veľmi rada, že si môžem
niekedy kúpiť M ROSU (niekedy
mi to nedovolí nedostatok
peňazí). Som nezamestnaná
matka 5-tich detí ale Pánu Bohu
ďakujem, že manžel pracuje
a Pannu Máriu prosím, aby mu
dávala silu a zdravie.**

Keď si kúpim M ROSU, tak za dve
hodiny ju prečítam bez dychu. Zaujal
ma list od Heleny Grigovej zo Žiliny
a preto vás prosím o adresu do
Medžugoria, kam by som mohla
poslať listy s prosbami na Pannu
Máriu.

Som troška smutná, že nepíšete
o našich slovenských „lurdoch“ Tur-
zovke. Veľmi by som sa potešila, keby
som vedela, kedy sa tam konajú púte.
**Raz som tam bola aj s pútnikmi
z Čiech. Bola to nádhera. Cítila som
sa, ako keby som šla po schodoch
do Neba.** Preto vás prosím, ak viete,
kedy sa tam konajú púte, pošlite mi to
na adresu alebo ak máte nejaké knihy,
kazety o Turzovke prosím o poslanie
zoznamu, aby som si ich mohla objed-
nať.

Prajem vám veľa sily, lásky, zdravia,
trpezlivosti, Božieho požehnania, aby
ste aj naďalej modli dávať správy o našej
Matičke Márii.

S pozdravom

Eva VAJDOVÁ, Ružomberok - Sliače

Milá pani Eva, listy do Medžugoria
Panne Márii môžete písa na adresu:

**Children of Medjugorje
2400 E. Main Street, #103-156
St. Charles, IL 60174**

Phone:

(630) 406-5833

Fax:

(630) 879-5375

Email:

cobrien@childrenofmedjugorje.com

Na list napíšte heslo:

For Queen of Peace

Knihy, filmy alebo audiokazety si
môžete objednať na adrese:

**Združenie Živá voda Turzovky,
E. Šubjaková, Tajovského 27,
811 04 Bratislava.**

**U aktivitách na Turzovke píšeme
v tomto čísle na 7 strane. (r)**

Druhá svetová vojna vrhla zlé svetlo na nemecký národ. Čo hovoria fakty? Keď sa v Nemecku dostali k moci nacisti, mali aj mnohých odporcov. O tom

svedčí aj to, že Nemci spáchali na Adolfa Hitlera množstvo atentátov. Je priam neuveriteľné, že zo všetkých týchto chystaných atentátov vyviazol „vodca“ živý a zdravý. Práve jeden z atentátov na Hitlera tragicky zmenil život hlavného hrdinu nášho príbehu.

Nemecko a Fatima

Niž sa nedeje náhodou. Vo všetkom je predsa vyššie riadenie Božie. Spomeňme si na to, čo povedala Lucii vo Fatime Panna Mária v roku 1917:

„Vojna sa blíži ku koncu, ale ak ľudia neprestanú urážať Pána Boha, neuplynú dlhý čas a začne sa nová vojna, ešte strašnejšia ako táto. To sa stane za pontifikátu Pia XI. Ak raz v noci uvidíte neznáme svetlo, vedzte, že je to znamenie Božie a potrestanie sveta za mnohé zločiny sa blíži. Vojna, hlad, prenasledovanie Cirkvi i Svätého Otca. Aby sa tomu zabránilo, chcem vás poprosiť, aby Rusko bolo zasvätené môjmu Nepoškvrnenému Srdcu a aby bolo zavedené zmierujúce sväté prijímanie na prvú sobotu v mesiaci.“

Ak budú moje prosby splnené, Rusko sa obráti a nastane mier. Ak nie, Rusko svoje omyly vo svete ešte rozšíri, tieto vyvolajú nové vojny a prenasledovanie Cirkvi, mnohé národy budú zničené, dobrí budú mučení a Svätý Otec bude mnoho trpieť.“

Ľudstvo sa však nenechalo poučiť. Tak ako Ježiša Krista ukrižovali nielen Židia, ale ukrižovali sme ho my všetci svojimi hriechmi, aj druhá svetová vojna bola dielom celého hriešneho ľudstva. Nemecko ako prvé pocítilo krutosť nemeckej nacistickej tyranie...

Príbeh Karla Leisnera

Aj mnohí kňazi zákonite skončili v nacistických koncentračných táboroch. Vari najdojemnejším je príbeh mladého katolíckeho kňaza Karla Leisnera. Pápež Ján Pavol II. pri svojom stretnutí so 42 000 mladými Európanmi dňa 8. 10. 1988 v Strasbourgu predstavil Karla Leisnera ako vzor pre európsku mládež.

Kto vlastne bol **Karl LEISNER**? Karl sa narodil 28. februára 1915 v Rees am

Karl Leisner - mučeník Lásky

Modlitba za nepriateľov

Niederrhein. V roku 1921 sa rodina sťahuje do Kleve a tu malý Karl navštevuje základnú školu a neskôr aj štátne gymnázium.

Dieťa Márie

Už ako chlapec sa stáva horlivým mariánskym ctiteľom. Od veriacich ľudí svojej domoviny, predovšetkým však od svojej matky, dedí Karl lásku k Matke Božej a túto lásku horlivo odovzdáva ďalej. Len 26 kilometrov od Kleve sa nachádza jedno z najdôležitejších mariánskych pútnických miest Nemecka: Kevelaer. Už ako 7-ročný uskutočňuje Karl svoju prvú púť k ucteniu Panny Márie. Aj neskôr tam často prichádza na bicykli sám, alebo s kamarátmi.

Od svojich 12 rokov sa angažuje v katolíckom mládežníckom hnutí. Najprv ako gruppenführer, neskôr, v roku 1934 ako jungscharführer v regióne Kleve. V tej dobe je v Nemecku veľa führerov. Ten najmocnejší, Adolf Hitler, hlása nenávisť, nelásku. Naproti tomu mladučký jungscharführer z münsterskej diecézy hlása lásku.

Dňa 1. mája 1934, v čase, keď mnohí kričia „Heil Hitler!“, si Karl do svojho denníka zapisuje: „Kristus, Ty si mi vášnivá láska. Heil!“

Karl Leisner už ako mladík inštinktívne odmieta Hitlera a nacizmus.

Dňa 2. mája 1933 si do svojho denníka zapisuje aj toto: „Ale ako sa mám postaviť k Hitlerovi a nacizmu? S ich drilom, hrubosťou, s ich fanatickou, výbušnou nacionalistickou zúrivosťou sa ja nemôžem stotožňovať.“

Cesta za kňazstvom

V rokoch 1934 až 1936 študuje Karl Leisner filozofiu a teológiu v Münsteri. V roku 1934 sa zoznamuje s hnutím Schönstatt (zjavenie Panny Márie). Potom, od roku 1936 do roku 1937, pokračuje v štúdiu teológie vo Freiburg/Breisgau. Snaží sa čo možno najviac mladých ľudí odvrátiť od nacistickej ideológie. Tým púta pozornosť gestapa, ktoré v októbri 1937 zhaba jeho denníky.

Vysvätenie za kňaza prekazí tuberkulóza, kvôli ktorej musí v júni 1939 ísť na liečenie do St. Blasien. Dňa 9. novembra 1939 otriasa Nemeckom správa o atentáte na Hitlera. Karl Leisner sa pred jedným zo spolupacientov v sanatóriu vyjadri: „Škoda, že Führer nebol pri tom.“

Kalvária

Táto zdanlivo nevinná veta privádza mladého muža na jeho krížovú cestu. Spolupacient, sympatizujúci s Hitlerom, totiž Karla Leisnera udáva a tak ešte v ten istý deň Karla Leisnera v sanatóriu zatýkajú.

Začína sa jeho 2002 dní trvajúca kalvária. Najprv ho väznia vo Freiburg/Breisgau, potom v Mannheime. V marci 1940 ho deportujú do Sachsenhausenu a v decembri 1940 do Dachau, v ktorom je až do konca vojny. Život v tábore a tuberkulóza podlamujú mladého diakona, ale ten nesie svoj kríž s radosťou, prameniaccou z hlbkej lásky k ukrižovanému Kristovi. Jeho optimizmus pomáha prežiť nielen jemu, ale aj mnohým spoluväzňom.

Oblúbeným heslom Karla Leisnera sa stáva: „A my sme poznali a uverili v lásku, ktorú má Boh k nám.“ (1 Jn 4, 16).

Karl Leisner tú lásku, ktorú dostáva od Boha, rozdáva ďalej svojim spoluväzňom.

Vysviacka v Dachau

Nemecký jezuita Otto Pies, ktorý bol tiež väznený v Dachau, napísal o spoluväzňovi Karlovi Leisnerovi okrem iného aj toto: „**Ked' už zase raz podaroval posledný kúsok chleba, alebo svoju bielizeň, potom sa mohol smiať tak veselo, ako keby on sám bol obdarovaný.**“

Ani v Dachau sa Karl nevzdáva svojho sna stať sa kňazom. Jeho túžba sa splní **17. decembra 1944, keď ho v Dachau tajne vysväcuje za kňaza spoluväzeň Msgr. Gabriel PIGUET, francúzsky biskup z Clermont-Ferrand.**

Aký nádherný príklad Kristovej lásky! Francúz vysväťí za kňaza Nemca, ktorý sa o živobytie delí so živoriacimi sovietskymi zajatcami!

„**Kňazská vysviacka Karla Leisnera znamenala pre skupinu evanjelických pastorov veľkú udalosť,**“ dosvedčuje **Dr. Ernst WILM**, predstavený skupiny evanjelických pastorov v tábore. Prírodnú, teda svoju prvú, ale, žiaľ Bohu, aj jedinú svätú omšu slúži Karl Leisner v barakovej kaplnke koncentračného tábora na sviatok sv. Štefana, dňa 26. decembra 1944.

Sloboda a smrť

Karl Leisner sa ešte dožije oslobodenia koncentračného tábora Dachau Američanmi. Dňa 4. mája 1945 prichádza už ako slobodný človek do sanatória v Planegg pri Mníchove. Chcel by slúžiť ľuďom ako Kristov kňaz, ale smrť je priveľmi silný protivník. Mladý kňaz očividne umiera, ale teší sa, že sa stretne zoči-voči s milovaným Kristom.

12. augusta 1945 je Karl Leisner po

30-ročnom putovaní slzavým údolím v celi svojej cesty. Duša muža, ktorý vášnivo miloval Krista, odchádza za svojim Nebeským Führerom. Jeho telo pochovávajú najprv v Kleve, ale neskôr prenášajú jeho telesné pozostatky do krypty mučeníkov v Xantenskom dóme.

23. júna 1996 vyhlasuje pápež Ján Pavol II. na Olympijskom štadióne v Berlíne Karla Leisnera ako mučeníka za blahoslaveného. Je to prvý blahoslavený z hnutia Schönstatt.

Nemecká katolícka Cirkev priniesla veľké obete v boji za zachovanie európskeho kresťanského dedičstva. Jej zdravé jadro sa nikdy nespreneverilo odkazu Ježiša Krista. Z tohto martýria vzišlo ušľachtilé ovocie. Z tohto tak ťažko skúšaného nemeckého národa vzišiel súčasný Pastier všetkých pastierov, Sluha sluhov Božích, pápež Benedikt XVI.

Z denníka Karla Leisnera

12. septembra 1934: „*Buď mi Vodcom k svetlu, k Tebe, aby som ja mohol iných viesť po žiariacej, svetlej ceste k Tebe! Bez Teba nemôžem nič, s Tebou všetko! Pane, Všemohúci Bože: Tvojím nástrojom byť, v dokonalosti sa chcem spotrebovať. Všetka životná sila odo dnes patrí Tebe!*“

24. januára 1938: „*Kriste, keď Ty nie si, potom nechcem byť ani ja. Ty si, Ty žiješ. Uchváť ma, celkom mnou disponuj... Kristus, Kristus, Kristus! Ty si môj život, moja láska, môj najvúťornejší plameň!*“

25. júla 1945 (posledný zápis smrteľne chorého):

„**Požehnaj, Najvyšší, aj mojich nepriateľov!**“

Pripravil: **Karol DUČÁK**

Ilustračné foto: (a)

8 dokumentárnych filmov o slovenských misionároch na DVD

ANJELI
Harmilka Otčenová v Juhoafrickej republike

MISIONÁR NA PANGALANE
Sofien Botjalli na Malajskom ostrove

TAKÝ VŠEDNÝ ŽIVOT
Serafina Maria Gachonková v Etiopii

PODNIKATEĽ S DUŠAMI
Marján Kuffa na Slovensku

MEZDI ZEMOU A NEBOM
Bernard Kollár v Indii

CENA ČLOVEKA
Ivoňka Hrabová v Taliansku

MOJA MISIA I

395 SK

www.lux.sk www.dokumentar.sk www.docentypriklad.sk
LUX communication P.O.BOX 67 814 99 BRATISLAVA e-mail: lux@lux.sk tel: 027 8541 2980

Pán arcibiskup v štúdiu rádiostanice Mir Medžugorie

„Pôrod“ Medžugoria

V dobe od 25. do 31. mája 2006 navštívil Medžugorie Mons. Emilio Ognénovich, emeritný arcibiskup Mercedes-Luján (Argentína).

Pri svojej návšteve sa stretol s medžugorským farárom fra Ivanom Sesarom.

Pretože sám je zakladateľom katolíckeho rozhlasu a katolíckej televízie v Buenos Aires, vyjadril svoje pranie navštíviť miestnosti, v ktorých sídli rádiostanica **Mir Medžugorie**, o ktorej povedal, že je dušou Medžugoria.

V rozhovore, ktorý s ním viedla **Huanita Dragičević**, povedal Mons. Emilio Ognénovich o Medžugorí okrem iného:

„Je smutné, že v Cirkvi stále ešte vládne príliš veľká nevedomosť ohľadne týchto veľkých nadprirodzených skutočností v Medžugorí uprostred súčasného sveta. Nádej mi cez všetko ostatné vlievajú slová Jána Pavla II., ktorý nám-kňazom a biskupom - povedal, aby sme sprevádzali pútnikov do Medžugoria, pretože sa tu modlia, obracajú a postia. Tu sa menia ich životy.“

Cirkev bude potrebovať ešte nejaký čas, aby vyslovila svoje stanovisko o Medžugorí, ako si dala vo svojej múdrosti na čas, než vyjadrila svoje stanovisko o Fatime a Lurdoch. Čo sa týka Medžugoria, ja sa so svojimi bratmi biskupmi z argentínskej biskupskej konferencie a naším primasom, kardinálom Borgogliom (ktorý bol veľmi šťastný, keď som mu povedal, že ideme do Medžugoria) podelím o svoje osobné presvedčenie.

Ak chcete vedieť môj názor na Medžugorie, tak vám musím povedať, že je to rovnaké ako s matkou, s tehotnou ženou, ktorá je v šiestom mesiaci tehotenstva a nemôže sa už dočkať toho okamihu, kedy se narodí jej dieťa, ale nie je dobré sa ponáhľať, pretože pravý okamih ešte len príde.“

(www.medjugorje.hr)

Skutočné požehnanie

Na konci mája strávila v Medžugorí niekoľko dní rodina O'Leary z Kanady. Paul a Sandy O'Learyovi prišli na púť so svojimi desiatimi deťmi a s babičkou (na snímke). Dnes je to úplne neobvyklé, vidieť takú početnú rodinu a takých šťastných rodičov, ktorí sa rozhodli pre toľko detí. Požiadali sme ich, aby nám povedali niečo o svojej rodine a tejto púti.

❖ **SANDY O'LEARY:** „Už pred desiatimi rokmi sme chceli cestovať do Medžugoria. Poslali sme sem svoju najstaršiu dcéru, pretože sme nemohli cestovať všetci... Tohto roku bolo naše najmladšie dieťa veľmi poslušné a tak som povedala manželovi: **Podme!** On sa modlil na ten úmysel a potom povedal: **Pocestujeme všetci.**“

❖ **PAUL O'LEARY:** „O Medžugorí viem približne od roku 1990. Toto je náš spoločný Vianočný darček. Všetky deti si dávali rôzne sľuby a dodržali ich, a nakoniec s nami prišla aj babička. O to je to krásnejšie. Ja pochádzam z veľkej rodiny. Som šiesty zo štrnástich detí. Náš dom je pre deti ako magnet. Keď sú doma naše tri, privedú ďalších šesť. A je to krásne. Jednou z našich modlitieb je: Prostredníctvom detí Boh hovorí, že svet bude naďalej trvať. Tú modlitbu sa naše deti modlia s nami. Sme požehnaní. Ľudia, ktorí so mnou pracujú, si obvykle dopredu určia, koľko detí chcú mať. V mnohých prípadoch sú už príliš starí, keď si začnú priať mať deti...“

❖ **SANDY O'LEARY:** „My máme desať detí, najstaršej má 22 rokov a najmladšia už skoro rok. Najstaršie prišlo na svet, keď som mala 24 rokov a najmladšie, keď mi bolo 47. To je v Božích rukách. Prijímali

sme jedno za druhým. Ja som jedináčik a vždy som si priala mať veľkú rodinu. Boh k nám bol veľmi dobrý. Snažíme sa niekoľkokrát týždenne modliť spoločne sv. ruženec. Zdá sa to byť ťažké - mať deti. Je to ťažké pri prvom, pri prvých dvoch. A potom, keď prídu ďalšie, človek sa raduje, že ich je toľko.

Ja som dokončila fakultu, spočiatku som bola zamestnaná, ale nemala som pokoj v srdci. To bola stále naháňačka za nejakým ziskom. Teraz prežívam určité šťastie a pokoj. Raz mi niekto povedal: Maj ešte jedno dieťa, pre Máriu! Urobila som to, a som z toho šťastná. To je skutočné požehnanie...“ (www.medjugorje.hr)

Pútnici zo Zambie

Koncom mája 2006 v Medžugorí prebývala malá skupina pútnikov z Lusaky, hlavného mesta Zambie. Fred Mtamira, Florence Mwale, Jeremy Banda a organizátorka Joan Cochrane (na snímke), se vyjadrili o svojich dojmach:

❖ **FRED MTAMIRA:** „Žijem v Lusace a som farník farnosti sv. Ignáca. O Medžugorí som sa dozvedel vďaka brožúrke, ktoré som našiel vo farskom kostole. Viani v Anglicku, v kostole, do ktorého chodí moja sestra, som tiež našiel nejaké dokumenty o Medžugorí. Už dlho som sem túžil prísť, na miesto, kde sa zjavuje Panna Mária. Chcem počuť čo hovoria vizionári, čo hovorí Panna Mária. Dojalo ma to, že tu je toľko ľudí z rôznych krajín a pritom všetci sú ako jedna duša. Cítim pokoj a radosť. Otvoril som sa pre modlitbu.

Pokoj musí byť najprv v nás, až potom ho môžeme šíriť okolo seba.“

❖ **FLORENCE MWALE:** „Ja som o tomto mieste počula skoro potom, čo sa tu Panna Mária začala zjavovať. Počula som i o Lurdoch a Fatime, ale prial som si prísť sem. Tu som sa stretla s ľuďmi z celého sveta. S niektorými som hovorila a môžem povedať, že moja viera je posilnená. Vzlietla som do výšin! Cítim taký pokoj, aký som nikdy predtým nepoznala. Myslela som, že sa modlím dobre a dostatočne, ale za tých niekoľko dní, ktoré som strávila tu na tomto mieste, sa mi otvorili nové obzory.“

❖ **JEREMY BANDA:** „Jedna moja dobrá priateľka zo zamestnania tu bola na púti pred desiatimi rokmi a keď si spomenie na Medžugorí, keď hovorí o Bohu, o viere, o modlitbe, celá jej tvár sa rozžiari. Stretávame sa každý týždeň a ona za každým hovorí o nejakých detailoch zo svojej púti. Pomohla mi vo viere. Keď som v našom farskom kostole videl brožúrku a pozvánku na púť, pochopil som, že mám v banke práve takú finančnú čiastku, akú potrebujem na túto púť. Moje priateľka mi povedala, že rozhodne musím ísť a tak som tu.

Nehľadal som nijaké znamenia. Prajem si, aby Boh dal do poriadku môj život.. Tu som dostal zbraň, ktorá mi pomáha: modlitba, ruženec, ktorý som nikdy nijako nemal rád... Včera som sa cítil zle a ako sme sa pomodlili ruženec, už mi bolo lepšie. To je mocná zbraň. Dúfam, že si so sebou budem odvážať aspoň malú časť Medžugoria a že sa budem môcť čoskoro vrátiť.

Vezmem si so sebou časť Medžugoria a až stratím pokoj, spomeniem si na tento zážitok.

U nás 70% obyvateľstva žije v chudobe. Katolícka Cirkev v Zambii existuje iba 100 rokov, ale už vykonala mnoho dobrého. Pomoc pre chudobných zatiaľ prichádza prevažne zo zahraničia, v našej krajine máme málo majetných ľudí. Dúfam, že príde doba, kedy budeme môcť my sami v Zambii pomáhať svojim chudobným.“

❖ **JOAN COCHRANE:** Nie je ľahké získať víza potrebné na cestovanie, ale zamestnanci veľvyslanectva Bosny Hercegoviny v Pretórii, v Južnej Afrike, ma už poznajú. V spolupráci s Chorvátskym veľvyslanectvom a jednou agentúrou z Medžugoria môžu za jeden deň vybaviť všetky potrebné formality.

Náš farár mi spoiatku nedovoľoval, aby som nechával našu medžugorskú brožúrku v kostole. Od tej doby, čo sme v našom farskom kostole začali mať dvakrát týždenne adorácie pred Najsvätejšou Sviatosťou Oltárnou, je stále viac a viac pre Medžugorí otvorený. O Medžugorí veľmi nehovoríme, ale žijeme posolstvá. To ho obmäkčilo.

Náš biskup pozval medžugorských vizionárov do Lusaky. Poslal im list a očakáva ich v našich farnostiach. To urobil potom, čo som mu vysvetlila, aké sú hlavné medžugorské posolstvá. Ponúkla som mu zdarma letenku dúfam, že on sám príde do Medžugoria...

(www.medjugorje.hr)

6 dokumentárnych filmov o slovenských misionároch na DVD

PADRE ALEGRIA
Argentina

ČO SLOVA NEPOVEDIA
Slovenčina

POŠTÁRSKA TILNOVKA
Slovenčina

ČISTA Z PRALISA
Rusky

RAŠAJ
Nemecky

OTIEK DO ALBANSKA
Albánsky

MOJA MISIA II

395 SK

vydávatelia: misia / misia poštovo: 3 balení (cca 800sk) www.misia.sk www.misionari.sk www.pustina.sk
LUX communication, P.O. BOX 87 814 90 BRATISLAVA e-mail: lux@lux.sk tel: 021 6641 2063

Videl neapolský zázrak

**Stretnutie s mužmi v habite
vyvoláva u mnohých ľudí skôr
rozpačité pocity a počudovanie
než obdiv nad ich rozhodnutím
slúžiť Bohu. Málokto vie, že aj za
hrubými kláštorňými múrmi sa re-
hoľníci venujú zaujímavým čin-
nostiam.**

Dominikán, páter VINCENT sa narodil v Senohrade pri Krupine. Prv než sa stal kňazom, vyučil sa za čalúnnika a neskôr maturoval na dopravnej priemyslovke. Keď pocítil volanie pre zasvätený život, prihlásil sa na Cyrilometodskú bohosloveckú fakultu v Litoměřiciach, kde nebola podmienkou maturita na gymnáziu. Po vysviacke niekoľko rokov bol kňazom v Čechách a jeho predposledným pôsobiskom bol dominikánsky kláštor v Košiciach, kde mal na starosti výchovu novicov. Štúdium životopisov svätých ho priviedlo k zaujímavej zberateľskej činnosti.

Hovorí:

„Relikvie svätých môžu byť rôzne, začal svoje rozprávanie. Dotýkané, to je napríklad plátenko, v ktorých kedysi boli uložené ostatky svätých, alebo kúsok odevu, ktorý nosil svätec - ex indumentis, alebo ostatok kosti - ex ossibus. Kedysi sa ostatky uchovávali podľa liturgického predpisu v kamenných oltároch kostolov, kde sa slúžila svätá omša. Druhý vatikánsky koncil túto viazanosť zrušil. Dnes ich v špeciálnych nádobách opatrujú sestry augustiniánky v Ríme. Záujemcovia si ich objednávajú cez vikariát Lateránskej univerzity. Ak žiadané ostatky majú, sestričky upravia malý kúsok odevu, alebo úlomok kosti do malých elipsovitých kapsuliek, alebo i otváracích krížikov.

Prvý ostatok som dostal pri mojej obliečke, keď ma v roku 1974 prijali do prvého rádu dominikánskej rehole. Príležitostne som sa zoznamoval so zberateľmi. Ak sme mali vo svojich zbierkach dva rovnaké exempláre, vymieňali sme si ich. Moju zbierku značne obohatil rožňavský **biskup Eduard Kojnok** vzácnymi ostatkami, ktoré priniesol z Ameriky.“

*** Na otázku čo preňho znamenajú desiatky kapsuliek, ktoré uchováva, odpovedal:**

„Svoju záľubu nechcem porovnávať so zberateľskou vášňou, ako keď niekto zbiera známky, alebo nálepky. To by bolo nedôstojné. Náuka o živote svätých, ktorou sa zaoberám, umocňuje vo mne

úctu k svätcom, ostatky ktorých vlastním. Je pre mňa potešením uchovávať niečo, čo patrilo svätcovi, ktorý pre svoj príkladný život je mi sympatický.

Medzi svätcov, ktorých si vážim a mám ich ostatky, patrí môj krstný patrón Stanislav Kostka, birmovný patrón sv. Ján z Kríža, rehoľný patrón sv. Vincent Ferrerský a zakladateľ našej rehole sv. Dominik. Uctievam si sväticu Františku

Rímsku, na deň ktorej som sa narodil, Teréziu Avilskú, Terezku Ježiškovu, Katarínu Sienskú, Tomáša Akvinského – učiteľa našej rehole. Ale vážim si aj ostatných svätých a snažím sa obohatiť svoju zbierku o ďalšie ostatky. U veriacich ľudí je zaužívané, že sa utiekajú k svojim patrónom, modlia sa k nim a prosia o orodovanie u nebeského otca.“

*** Pomohol vám niektorý svätec, keď ste ho o niečo prosili ?**

„Tak napríklad sv. Anton, ktorý je patrónom stratených vecí. Nespočetnekrát som sa k nemu obrátil o pomoc, keď som niečo stratil a vždy mi pomohol stratenú vec nájsť.“

*** Zažili ste v rehoľnom živote voľačo, čo sa stáva iba raz v živote?**

„Svätý Januáriu je svätec z Neapola, ktorý žil v treťom storočí. Viaz sa k nemu nevysvetliteľný úkaz. Krv tohto svätca už vyše 400 rokov každých rok niekoľkokrát

skvapalnieva. Je uchovávaná vo dvoch uzavretých sklenených ampulkách a za normálnych okolností je v tuhom suchom stave. V sobotu pred prvou májovou nedeľou a 19. septembra, na sviatok sv. Januária pri liturgickej slávnosti spojennej s procesiou, zaschnutá hmota skvapalnie, pričom zväčší svoj objem. pred niekoľkými rokmi som bol s jedným spolubratom práve v tento deň v Neapole. Bolo tam veľmi veľa ľudí z celého sveta.

Naši tamojší spolubratia dominikáni nám pomohli dostať sa do miestnej katedrály. Obe ampulky som držal v ruke a pochyboval som o tom, žeby sa tieto hnedé flaky mohli zmeniť na ľudskú krv. Keď ju počas sv. omše niesli z kaplnky, stál som v bezprostrednej blízkosti a videl som, že v ampulkách je jasnočervená prelievajúca sa tekutina. Na okrajoch ampuliek sa perlili kvapôčky ako u čerstvoodobratej krvi.

Kardinál Giordani nám potom rozprával, že pred dvoma rokmi, keď vedci túto krv skúmali, mala všetky nezmenené hodnoty a skupinu. Svätca uctievať od chvíle, keď bolo objavené skvapalnenie jeho krvi v roku 432. Stáva sa, že niekedy sa neskvapalní. Je to predzvesť nejakej bližšej pohromy.

Tak tomu bolo pred začiatkom druhej svetovej vojny. Inokedy keď veľmi soptil Vezuv a pred veľkým krupobitím, ktoré zničilo úrodu. Neapolčania veria tomuto zázraku. V spomínané dni počuť po meste výkriky - Dženáriu, - Januáriu, ktorými ho ľudia prosia o pomoc.“

*** Aký postoj zaujíma Cirkev k tejto veci ?**

„Je zdržanlivá, lebo chýbajú dôkazy o tom, že ide naozaj o krv svätého biskupa, ktorý bol zabitý za Diokleciánovho prenasledovania kresťanov. Nemôže však poprieť fakt, ktorý je kontrolovateľný a uniká doteraz každému, čisto rozumovému vysvetleniu.“

Dominikánsky kňaz páter Vincent, občianskym menom Stanislav Golis už nie je medzi nami. Vlni (2005) vo februári nás náhle vo veku 55 rokov opustil.

Posledné roky svojho života strávil medzi dominikánmi vo Zvolene. Tento náš rozhovor mám vo svojom archíve a našim čitateľom ho ponúkam ako spomienku na vzácného človeka a obľúbeného kňaza. Venujme mu chvíľku modlitby.

Magdaléna KOHÚTOVÁ

Dovolenka v Medžugorí

Pred dvoma rokmi, keď som sa ľutovala, že mi nevyšla dovolenka, napadlo mi zavolať priateľke do Chorvátska, ktorá sa tam kedysi. Veľmi rýchlo sme sa dohodli a o dva dni som cestovala do Vinovacu.

Dedinka malička a tichá. Počet tu žijúcich rodín sa dá spočítať na prstoch. Všetci majú priezvisko Čaleta, alebo Žaje. Náš hosťiteľ Ante Čaleta sa o nás vzorne staral. Ale mňa lákalo Medžugorie.

Až tu som sa dozvedela, že je od nás vzdialené iba 160 kilometrov.

Moja dovolenka sa krátila, ale zároveň rástla túžba navštíviť pútnické miesto. V ten deň sa Ante vrátil z mesta so zaujímavou ponukou. - „Môj kamarát v Primoštene otvára nový penzión“ - vravel. Zajtra mu prídu prví hostia a izby nie sú pripravené. Treba upratať päť apartmánov. Dobrovoľníkom zaplatí sto euro. - „Panna Mária mi posielala peniaze na cestu“ - preletelo mi mysľou. Večer sa mi podarilo uprosiť Anteho, aby ma ráno odviezol k autobusu do Splitu.

Ante šomral, ale odviezol ma do mestečka a počkal so mnou diaľkový autobus. Pár minút po deviatej som vystúpila v Medžugorí. Plakala som od dojatia a ďakovala Matke Božej, že som tu. Tak veľmi som chcela byť s ňou osamote. Ale také tu boli tisícky. Prišli z celého sveta. Večer sa totiž začínal festival. Stihla som nakúpiť darčeky i svätú omšu v chorvátskom jazyku. Na tomto svätom mieste som túžila mať čisté srdce. Bolo však poludnie a všetky spovednice boli prázdne. Ale po chvíľe modlitby sa mi podarilo vyspovedať sa. Čas do odchodu som strávila v modlitbách pred sochou Panny Márie.

Onedlho sme zas boli všetci spolu. Veselá, spevavo naladená spoločnosť osiatných dovolenkujúcich stíchla. Porozprávala som všetko, čo som zažila a videla.. Rozdala som darčeky a pozdravy od Panny Márie.

Na druhý deň bolo v našej spoločnosti na pláži tichšie ako inokedy. Čítali knihu o histórii Nebeskej návštevy v Medžugorí.

LENKA

Čo na to Cirkev?

Z emailovej pošty M ROSY:

Ja by som toto dievča navrhla vyhlásiť za sväté... Tono, pošli to našim biskupom, Ty si taký smelý, čo oni na to... Všimli si vôbec, že sa na tom malom Slovensku udiala taká hrozná vec? Mali k tejto vražde nejaký komentár, alebo vyhlásenie? Ja som nič nezaregistrovala! (VK, Košice)

Vraždiaci satanisti

dostali tresty 8 a 9 rokov

KOŠICE - Jednému mladistvému 9, druhému o rok menej. Takéto tresty so zaradením do nápravno-výchovného ústavu pre mladistvých včera uložil senát Okresného súdu Košice I Jaroslavovi H. (Halajčík) a Mariánovi B. (Balogh) z Bežoviec, okr. Sobrance. Súd ich uznal vinnými z vraždy 19-ročnej Moniky Havranovej, ktorú usmrtili brutálnym spôsobom. Monika sa odmietla zúčastniť ich satanistického rituálu... (krátené) (mgá)

Túto správu aj s horeuvedenou poznámkou sme dostali od našej dopisovateľky. A tak sme sa pozreli po stopách tohto zločinu, aj za otázkou, čo na to Cirkev.

Zločin v Bežovciach

Ako kresťanská novinárka ohlásila som sa na rímskokatolíckej fari v Jenkovciach, pod ktorú patrí aj obec Bežovce. Veď fara je vážena inštitúcia a tu sa azda dozviem kvalifikovanú informáciu. Ale nedozvedela som sa.

Miestny duchovný Peter Kyšľa mi povedal:

„Bola to len záležitosť médií, ktoré urobili z toho bublinu. Nie je dôvod hľadať, prečo sa to stalo. Jednoducho sa to stalo a treba sa z toho poučiť. Rozumný človek sa poučí a nerozumný sa popáli znova a znova. Či to boli satanisti, nad tým sa netrápim. A že ľudia tvrdia že nimi boli, to sú len ľudské pletky. Napokon ani jeden nebol našim farníkom. Jeden je gréckokatolík a druhý kalvín. Boh nikdy neznásilňuje človeka, ale dáva mu vybrať si.“ Ani pán kaplán Peter Nemec, ktorý pochovával obeť zločinu nepovažoval za potrebné vyjadriť sa k prípadu. Hoci bol doma, neukázal sa.

V Bežovciach sme našli babku Jarosla-

va Halajčíka: „Neviem ako sa to mohlo stať, veď Jarko bol niekedy pobožný chlapec tak ako i jeho rodičia. V minulosti chodil do cerkvi miništrovať. Keď som niekedy niečo potrebovala, ochotne mi pomohol. Nepoznám jeho kamaráta, s ktorým to urobili. Tí sa do Bežoviec prisťahovali neviem odkiaľ.“

„A aká bola starostlivosť Jarkových rodičov o syna?“ Opýtala som sa.

„Prepáčte, je to moja rodina a ja sa k tomu nebudem vyjadrovať.“

„O ničom som nevedela“ - vraví Jarova babka. „Keď sme prišli z cerkvi, ľudia hovorili, že Moniku Havranovú niekto v noci utopil. Našiel ju náš občan, keď išiel na ryby. Jarko išiel ako zvyčajne autobusom do školy, ale do nej nedošiel. Zobrali ho policajti. Nerozumiem ako to mohol urobiť.“

„Vraj máte jedného vnuka gréckokatolíckeho kňaza.“

„Áno. je mi veľmi ľúto, že jeden vnuk je kňaz a druhý sedí v base za takýto zločin. Z väzenia mi píše krásne listy. Verím, že svoj čin oľutoval a Pán Boh mu odpustí. Modlím sa zaňho vo dne, v noci.“

Pred niekoľkými dňami sme stretli kňaza, ktorý Jara Halajčíka poznal. Pripravoval ho na prvé sväté prijímanie. Podľa neho bol to uzavretý, nezhovorčivý chlapec. Ale stačilo, že sa našiel vodca, ktorý mu dal príležitosť realizovať sa. Tam, kde nekoná Boh, koná niekto iný.

Spomínané vyjadrenia k prípadu komentovať nechceme. Čitateľ nech si urobí vlastný úsudok...

Magdaléna KOHÚTOVÁ

Ilustračné foto: (a)

Tjačev - Božia šanca

Nie som teológ a nepoznám presnú definíciu pojmu pastoračia. Muž, s ktorým sa rozprávam ju pozná, je kňaz, ale podáva svoju vlastnú verziu: - Pastoračia – to je keď je rodina na ulici, detí pribúda a nie je žiadne zabezpečenie.

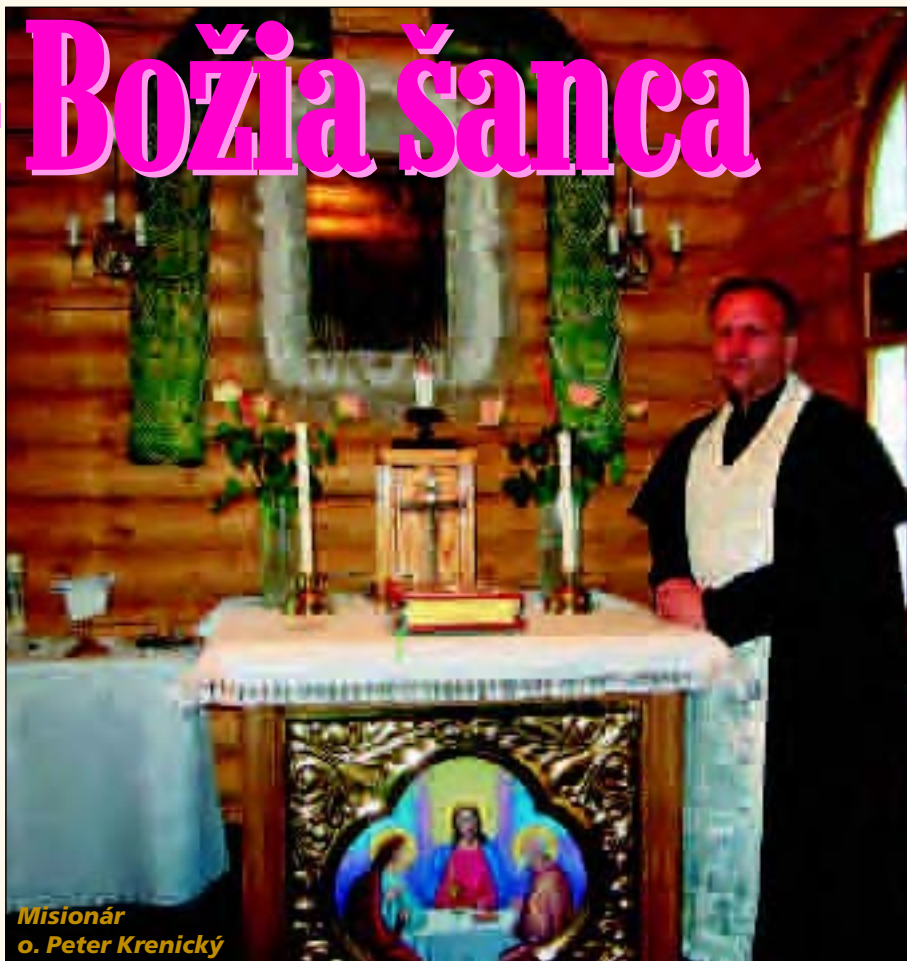
V takejto situácii začínal gréckokatolícky kňaz **o. Peter KRENICKÝ** svoje pôsobenie na Zakarpatskej Ukrajine pred 13 rokmi. Keď sem prišiel, nebol už nováčik.

Mal za sebou roky služby v pútnickej Levoči, v katedrálnom chráme v Prešove, v Starej Ľubovni, v Poľsku, v severných Čechách. Pred Vianocami v roku 1991 ho pozvali na výpomoc na Ukrajinu a tá mu učarila. Desať rokov strávil v horách v Ust'-Čornej. Za spomínané roky sa s jeho pomocou obnovilo 40 farností, postavili 27 chrámov.

Mária rodí život

„Kto chce poznať betlehemskú maštal', kde sa rodí Ježiš, nech príde k nám na Zakarpatsko“ rozpráva o. Peter. „Začínali sme so spoločenstvami, ktoré sa rodia na ulici. Od malička som bol vedený k hlbokej úcte k Panne Márii. Je pre mňa Matkou s veľkán-ským Nepoškvrneným srdcom, plným lásky a pochopením pre všetko, čo robíme a veľkou pomocou.“

V provizóriách a vo veľkých ťažkostiach

Misionár
o. Peter Krenický

sme v júni 1994 začali svätiť prvé soboty. Vždy sme si vybrali inú farnosť a iné spoločenstvo. Ľudia sa k nám pridávali, takže sme vytvorili akési miestne púte. Panna Mária nám po celý čas ukazovala, že je Matkou Cirkvi a ona rodí pre nový život. Po každej prvej sobote sme pociťovali nejakú mimoriadnu milosť. A tak dnes je vďaka Jej pomoci v našom okrese živé prvosobotové spoločenstvo.“

Toto okolie bolo vždy voči gréckokatolíkom nepravdivé. Ale vytrvalé modlitby zakaždým priniesli nejaké povolanie, alebo prišiel nový kňaz, alebo sa narodili nové farnosti - aj keď spočiatku z ľudského pohľadu to neraz vyzeralo beznádejne. Rokovania s miestnou správou neboli ľahké. Tá je tu odjakživa pod vplyvom moskovského pravoslavia, ktoré je veľmi agresívne. Úradníci sa boja ich vyhrážok, takže nie sú ústretoví. To čo tu gréckokatolícka Cirkev dosiahla, nešlo cez kňazove kontakty. Išlo to ľudskými kolenami. Každý ústupok vnímali ako veľký dar Neba. Ibaže i kňaz je len človek, aj on pozná aké je to,

keď prídu modlitbové suchoty.

„Chvalabohu i kňazovi sa to stáva“, vraví otec Peter - „to je cesta k pokore, aby sme neboli namyslení, nadutí v počíte, že sme sebestační. Našou veľkou vzpruhou v týchto stavoch sú nočné modlitby.“

Hádka s Bohom

V takej depresii z bezmocnosti, keď naňho útočila nespravodlivosť a ľudská zloba, dal otcovi biskupovi ultimátum: alebo odtiaľto odíde, alebo nech mu dovolí „hádať sa s Pánom Bohom“ v chráme a držať hladovku ako protest, že Pán nechce vidieť, ako žijú trpiaci v nedostatku a berú si životy a nič sa nerieši. Vladyka požehnal tento úmysel i to, aby kňaz vyzval veriacich, aby sa k nemu pridali.

Zámer duchovného otca začalo usku-točňovať spoločenstvo 40 ľudí v kostolíku v Nemeckej Mokrej. Modlili sa, slávili liturgiu a okrem svätého prijímania nič nejedli ani nepili. Po 40 hodinách vyšli z chrámu fyzicky oslabení, ale ľahkí, akoby mali krídla. Cítili, že premohli depresiu a ľudskú beznádej. Za tie hodiny získali ohromnú skúsenosť z Božej blízkosti. Dostali silu modliť sa. Presvedčili sa, že Pán je stále prítomný a môže robiť veľké veci, len aby sme mu venovali čo najviac ča-

Kostolík, ktorý o. Krenický postavil za 10 dní.

su. Skúsenosť účinnosti nočných modlitieb naďalej zbavuje ľudí všetkých „suchotín“ a dáva recept na riešenie životných ťažkostí.

„Takýmto bol i problém tejto jari“ - pokračuje vo svojom rozprávaní otec Peter - „s rímskokatolíkmí i kalvínmí si rozumieme, ale pravoslávni nejdú na dialóg. Máme v spoločnom užívaní chrám, ktorý do roku 1948 patrila gréckokatolíkom. Pred dvoma mesiacmi nás z neho vykázali. Jednoducho zmluvu o spoločnom užívaní zrušili, chrám zatvorili a my sme tri týždne boli na ulici. Pravoslávni si totiž stavajú dvojposchodový chrám a na dôvažok získali aj papiere na vlastníctvo nášho chrámu.

Vtedy sa naši ľudia deň a noc modlili. Výsledkom bolo to, že o krátky čas zmluva o spoločnom užívaní bola znova obnovená.“

Kňaz manažér

Gréckokatolíci v Ťjačeve zatiaľ nemajú svoju vlastnú farskú budovu. Pred júlovou poludňajšou páľavou sa uchýľujeme do chládku rodinného domu číslo 28 na Žovtnevoj ulici, ktorú farnosť dočasne prenájomá. Na prízemí v priestrannej obývačke je pár kusov nevyhnutného nábytku a batohy chlapcov z Ostravy, ktorí práve dorazili na výpomoc do letného tábora. V tejto chvíli pomáhajú dokončovať úpravu priestoru pred poľným oltárom. Telefóny i návštevy prerušujú náš rozhovor. Spolubratia stojaci na dvore potrebujú súrnu pomoc. Otec Peter premýšľa, ako ju poskytnúť. Dívam sa na

hlúčik diskutujúcich mužov a miestny duchovný mi pripomína skôr operatívne si počínajúceho manažéra než kňaza.

* Žijete tu neženatý v celibáte bez vlastnej rodiny. Čo vám ju nahradzuje?

„Od prirodzenosti sme náchylní k tomu, aby sme mali niekoho blízkeho, aby sme boli otcami. Každý kňaz strokotá, keď zatvorí oči i srdce pred núdznymi a trpiacimi a uprednostní - ako vravia Česi - lehounké šimráni kolemd srdce, alebo prepadne materiál-nym sklzom. Mojimi najbližšími sú stovky trpiacich“, odpovedá otec Peter.

* Vraj ste postavili tri desiatky kostolov...

„Kdeže ja! Zastaví ma môj spolubesedník. - Staviteľia by sa márne namáhali, ak by Pán nestaval. Každý z 27 postavených kostolíkova je zázrakom Jeho moci. Ak je prievan vo vreckách a niet prostriedkov ani na to základné, zdá sa byť šialenstvom, že sa púšťame do stavby kostolova. Ale každý normálny rodič sa chce postarať o to, aby jeho rodina mala strechu nad hlavou. Ešte treba stavať ďalšie. Šestnásteho júla posvätime ďalší drevený chrám v dedinke Viľchivské Lazy.“

Sila lásky

Aj oproti fary v parku stojí nový drevený kostolík. Tunajší priestor bol starý kalvínsky cintorín, na ktorom sa už vyše sto rokov nepochovávalo. Vlni na jar gréckokatolícka Cirkev získala časť z tohto pozemku, aby si

tu vybudovali chrám. Začali stavať drevenú kaplnku. Nebolo to jednoduché. Robotníkov rozháňala polícia. Ale kalvínsky pastor bol na strane katolíkov. V kostole vyhlásil, že gréckokatolíci v minulosti veľa trpeli a treba im pomôcť. Potom sa zrodila myšlienka postaviť na okolitom priestranstve poľný oltár. Dnes je oltár hotový.

V prázdninovom čase je v Ťjačeve mimoriadne rušno. Naši saleziáni tu pomáhajú organizovať miestne letné tábory. Deti sa stravujú a nocujú doma a cez deň sa zapájajú do programu. V Ust' Čornej pripravujú pre nich letný tábor aj s prenocovaním. Tešia sa i na púť do Zarvanice. Farnosť zatiaľ nemá vlastný dopravný prostriedok a tak v prenájomat mikrobuse sa vystrieda niekoľko turnusov. Funguje tu projekt adopcie na dialku pre deti z chudobných rodín, siroty, polosiroty a opustené deti. V okrese podporujú okolo 800 takýchto detí. Ďalším projektom je adopcia seniorov. Starajú sa o 300 starších ľudí, ktorí sú v životnej kríze.

V dedinách sú kontaktné osoby, ktoré zodpovedajú za opatrovateľskú službu. Raz v mesiaci poskytujú núdznym z farských zbierok potraviny a lieky. V Ust' Čornej vybudovali malý dom dôchodcov pre 12 ľudí. „Zapasíme s ťažkosťami, ale žiť pre iných, to je to najkrajšie kde si človek môže vychutnať silu lásky“ - dodáva duchovný otec.

Účinné kolená

Ako už otec Peter spomínal, najúčinnnejším prostriedkom pri riešení životných ťažkostí sú **NOČNÉ MODLITBY**:

„Prichádza na ne 10-15 kňazov. Vysluhujeme sviatosti, spovedáme, medzitým sa modlíme rozjímavý ruženec, niekedy večerné chvály, liturgia, adorácia, v pôstnom čase aj krížová cesta. Vždy pomáhamo modlitbami dušiam v očistci, aby zas oni pomáhali nám. A funguje to. Stretnutia sa končia kňazským požehnaním, na ktoré prichádza 300 až 1000 ľudí. Prichádzajú v zástupe pred kňazov, ktorí ich vkladáním rúk požehnávajú. Je to silné, keď vidíme, ako ľudia túžia, aby sa Ježiš dotkol ich bolesti...“

Ťjačev je malé okresné mesto, má len 12 tisíc obyvateľov. Je však zaujímavé, že tento okres je jediný na Ukrajine, kde je vyššia pôrodnosť, ako úmrtnosť. Popri biede a sociálnych problémoch je tu v ľuďoch veľa zdravého, na čom možno budovať. Pod vedením otca Petra Krenického ľudia postupne chápu, že pomoc možno očakávať iba od Pána a preto sú tak často na kolenách. Vtedy priznávajú svoje slabosti, zlyhania a nedostatky, ale najmä to, že sú na Ňom veľmi závislí. A ako hovorí otec Peter, „vidiac nás takýchto, Boh nemá inú šancu, iba nás žehnať.“

Magdaléna KOHÚTOVÁ

Vítaná pomoc o. Krenickému - saleziáni z Ostravy .

7. Seminár manželov

Sedmý mezinárodní seminář manželských párů se bude konat v Medžugorji od 1. do 4. listopadu 2006. Téma semináře:

Rodina je vyzývána k odpuštění a svatosti

(„...vybízím vás, dítě, ať nejdříve odpouštíte v rodině... a vaše rodina ať je místem, kde se rodí svatost...“, z Mariiných poselství 25. ledna 1996 a 24. července 1986).

Seminář se bude konat ve Dvoraně za kostelem. Příspěvek na výdaje semináře 40 Eur za manželský pár. Přihlásit se můžete buď přímo do Medžugorje na tel. č. 00387 36 651 999 (za Mariju Dugandzic, Chorvatština, Italština), e-mail seminar.marija@medjugorje.hr;; nebo české tlumočnicki Monice monika@verite.cz, SMSkou na mobil ++38763344571; nebo v pražské kanceláři VÉRITÉ telefonicky 00420-2-222324617, nebo písemně VÉRITÉ, Konviktská 16, Praha 1.

Ubytování vám zajistíme v domě VÉRITÉ v Medžugorji.

Přednášející:

Komunita „**Molitva i Riječ**“ (Modlitba a Slovo) je katolické společenství laiků, které založil prof. dr. Tomislav Ivančić. Jeho inspirace ve spojitosti s apoštolátem laiků mají svůj původ a pramen ve směrnicích II. vatikánského koncilu konaného v době jeho studií v Římě. (VÉRITÉ, Praha)

Misia malomocných

Vážený pán šéfredaktor,
obraciam sa na Vás v mene Misie malomocných, pôsobiacej pri Reformovanej cirkvi v Komárne, ale rozšírenej po celej našej republike s prosbou o uverejnenie priloženého článku o nových správach v tejto oblasti. Zároveň Vám i Vášmu pracovnému kolektívu prajem čo najviac Božieho požehnania a bohatú odplatu od Všemohúceho Pána za Vašu obeť prácu.
Anna H.

Aj v našom štáte z Božej milosti už 14 rokov pretrváva Misia malomocných. Premysliac tieto uplynulé roky, len nášmu Pánovi môžeme byť vďační, ako On túto cestu otvoril a usmerňuje z kroku na krok.

Dr. Karol Dobos - pán farár z Maďarska - zároveň aj od Boha poverený Boží nástroj, ktorý bol vedúcim Misie malomocných za Maďarsko - sa obrátil s prosbou k našej cirkvi, aby sme sa aj my zapojili do tejto dôležitej charitatívnej činnosti. Vtedy sme si ešte ani nevedeli predstaviť, ako by sme mohli pomôcť. Skutočnosti, o ktorých nám porozprával, boli otrasné.

Jednou z nich bol problém jednej africkej nemocnice malomocných, kde na 150 chorých mali len jednu jedinu plachtu. Pod ostatných pacientov podkladali len konáre z paliem.

Mnohí chorí boli vylúčení z rodín, ukryvali sa a žili v pralesoch životom pod ľudskú dôstojnosť. Láska Pána Ježiša nás však nabáda na pravý opak: „**Nemocných uzdravujte, malomocných očisťujte**,“ - ako je to napísané v Biblii v Matúšovom evanjeliu 10:8 verši.

Medzinárodný kresťanská Misia malomocných pôsobí už viac ako 130 rokov. Za posledných 20 rokov sa z malomocenstva uzdravilo viac ako 15 miliónov chorých.

Misia malomocných:

- ✓ pôsobí v 28 štátoch
- ✓ zamestnáva cca 2000 ľudí
- ✓ podporuje 182 programov
- ✓ denne objavuje 159 nových malomocných

Predstavou Misie je svet bez malomocenstva, preto treba vyhubiť dôvody i následky tejto choroby.

K uskutočneniu týchto predstáv je nutné:

- ✓ uskutočniť organické premeny
- ✓ upriamiť pozornosť na požiadavky chorých
- ✓ rozvinúť zdravotníctvo

Základ ku ktorému prilnúť môže toto všetko uskutočniť misia aj my - podporovatelia - je Ježiš Kristus.

Sme v neustálom kontakte s nemocnicami pre malomocných: **v Nepále - Anandaban, Laose, Rumunsku - Tichilesti, z bývalého Sovietskeho zväzu - Kučurgán, Astrachán, Vostočnoe, v Estónsku, Kazachstane, Uzbekistane, Krasnozavodsku.**

I touto cestou vyslovujeme poďakovanie všetkým tým, ktorí spolupracujú s nami v tejto charitatívnej práci a i naďalej prosíme o poskytnutie tak milodarov, ako i finančnej výpomoci.

Informácie je možné poskytnúť na tel. č.:
035/7702689.

Balíky i peniaze je možné zasielať na adresu:

**Reformovaný farský úrad
Jókaiho 34, 945 01 Komárno**

Mons. Milan Šášik víta pútnikov.

Prvú púť národov a národností pripravila gréckokatolícka farnosť v zakarpatskom okresnom meste Ťjačev v dňoch od 14. do 16. júla 2006. Telom i dušou tohto duchovného podujatia je správca miestnej farnosti, slovenský kňaz **Peter KRENICKÝ, ktorý už 13 rokov pôsobí na Zakarpatskej Ukrajine. Okrem domácich sa na nej zúčastnili aj pútnici z Čiech, Slovenska, Rumunska, Maďarska a Poľska.**

o. Peter Krenický- organizátor púte národov a národností.

Prvá púť národov a národností na Ukrajine

Slávnosť jednoty

Posviacka nového kostolíka sv. Cirila a Metoda Vo Viľchivských Lazoch.

„V našom okrese je viacero národností. Sú tu Ukrajinci, Rusíni, Maďari, Rumuni, Rusi, dokonca máme i nemeckú farnosť“ - hovorí otec Peter. „Dnes i na Ukrajine sa ľudia delia na bohatých a chudobných, na chytrejších a menej chytých. A tak vznikla myšlienka, aby v takomto politickom, ekonomickom i sociálnom rozdelení obyvateľstva sme pripravili podujatie, v ktorom by sme pod ochranou Panny Márie prezentovali jednotu v Kristovi.“

Oficiálny program sa začal v sobotu popoludní o 14. hodine v priestoroch parku za gréckokatolíckou kaplnkou modlitbou k Duchu Svätému. Dvoma piesňami a krátkym slovným vstupom sa potom predstavili všetky zúčastnené skupiny.

Otec **Volodymyr VALEVSKIJ** z Bojanca vo Ľvovskej oblasti, ktorý v tejto obci slúži 17 rokov, sa prihovril slovami: „Zišli sme sa tu, aby sme sa Bohu poďakovali za dar slobody národnej i slobodu Cirkvi. Študovali sme tajne a spomínam si, ako mi

hovorili otcovia, ktorí prišli zo Sibíri, dnes všetci sú už vo večnosti, že možno budem

O. Krenický v „palbe“ otázok

služiť po domoch, lebo nemáme slobodu. Ale Boh chcel, aby moja vysviacka bola v roku 1989, keď svitli zore slobody. Jej prvou lastovičkou bola gréckokatolícka Cirkev, ktorá vyšla z ilegality. Chceme dnes spievať, modliť sa a sláviť Eucharistiu na oslavu Boha, ktorý nás v ťažkých časoch nikdy neopúšťal a i dnes je

Púť národov na Zakarpatskej Ukrajine predznamenáva jednotu veriacich

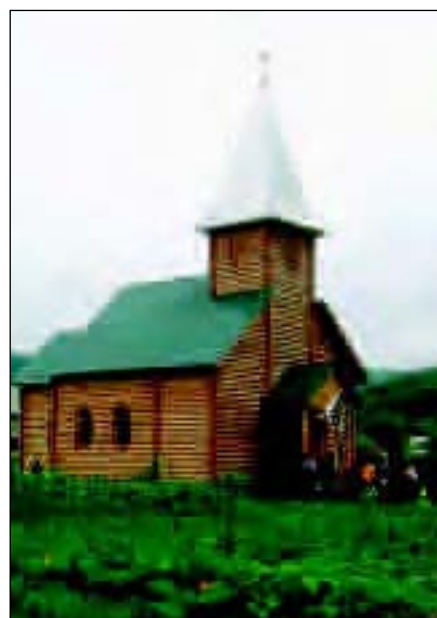

Mons. Milan Šášik pri sv. liturgii

uprostred nás. Sme tu pod ochranou Panny Márie. V jej tieni cítime sa všetci ako deti Jej veľkej Božej rodiny.“

Účastníci slávnosti srdečným potleskom prijali i vystúpenie tunajšieho predstaviteľa reformovanej Cirkvi, s ktorou má gréckokatolícka farnosť mimoriadne dobrú spoluprácu. Pastor **KÁROLY** povedal:

„Zišlo sa tu veľa Božieho ľudu z rôznych končín susedných krajín. Naším milým prítomným Slovákom, Rumunom, Ukrajincom, Poliakom i Maďarom chcem rozpovedať, ako tu v Tjačeve žili po stáročia reformovaná a gréckokatolícka Cirkev. Máme za sebou dlhú a ťažkú cestu plnú skúšok. Tie skúšky nás stmelili, lebo žijeme a chceme žiť. V totalitnom režime nám kostoly zobrali, duchovných povraždili, ale my žijeme. Z milosti. Táto kaplnka je svedectvom toho, že Boh je spravodlivý. Boh miluje a neopustí svoj ľud. Drahý otec biskup, drahí katolícki spolubratia a veriaci, viem, že toto miesto kde sme, je sväté. Nech nás Boh požehná,

Kostolík sv. Cyrila a Metoda, ktorý posvätil vладыka Milan Šášik

aby sme v spoločenstve Ducha Svätého mohli Bohu slúžiť.“

Modlitbou o dar odpustenia účastníci prosili, aby všetci vedeli odpustiť krivdy, ale i o pokorný dar priznania, že aj oni mohli ukrivdiť iným. Pannu Máriu pozdravili medzinárodným akatistom a ružencom. Po archijerejskej liturgii, ktorú viedol hlavný celebrant vладыka **Milan ŠÁŠIK** a v ktorej účinkovali i naše chrámové zbory z **Košíc, Prešova a Stropkova**, otec biskup zablagoželal o Petrovi Krenickému k jeho 50 -tym narodeninám, ktorých sa dožil v týchto dňoch. Po ňom nasledovalo veľa pozdravov a piesní jubilantovi. Potom sa pútnici vydali na sviečkový sprievod k farskému chrámu. V blízkom amfiteátri vyvrcholil prvý deň púte koncertom národov.

V nedeľu sa pozvaní hostia zúčastnili na posviacke nového dreveného kostolíka v dedinke **Viľchivské Lazy**. Chrám je zasvätený slovanským vierozvestom **Cyriľovi a Metodovi**.

Magdaléna KOHÚTOVÁ

Chrámový zbor z Košíc tiež umocnil atmosféru slávností. Deti - budúcnosť každého národa.

Zjavenia v Rumunsku

Počas 10 rokov sa v Szökesfalve zjavila Panna Mária priemerne 3-krát do roka, a odovzdala nám posolstvá podobné medžugorským

Pri každej príležitosti zjavenia, kňazi obdržali osobitné posolstvá, ktoré sú v tejto brožúre prvýkrát zverejnené v tlači. Tiež tu sú zverejnené aj štyri tajomstvá. V tejto brožúrke paralelne oboznámime čitateľov s okolnosťami zjavení, posolstvami, časťami rozhovorov i modlitbami.

Táto knižka v súvislosti so Szökefalvou obsahuje pozitívne stanoviská arcibiskupa Dr. Jakubinyi GYÖRGYA a kardinála - dnes pápeža JOSEPHA RATZINGERA.

Úvod

Z mnohých častí sveta prichádzajú správy o zjaveniach Panny Márie. Avšak za posledných desať rokov je týchto miest čoraz menej. V súvislosti so zjaveniami Panny Márie sú potrebné množstvá vyšetrení, ktoré často trvajú desiatky rokov, než sú uznané. Kým sú tieto zjavenia úradne uznané, hovoríme im "údajné".

Takéto „údajné“ zjavenia“ trvali počas 10 rokov aj v Szökefalve.

Tieto zjavenia od začiatku sledoval arcibiskup Dr. Jakubinyi, ktorý pastierskym listom súhlasil, aby sa na tomto mieste schádzali kňazi i veriaci. Zjavenia Panny Márie v Medžugorí i v Szökefalve sú svojimi posolstvami veľmi podobné.

V poslednom posolstve Panna Mária i za svojho Syna prízvukovala, aby sme nezabudli na slová, ktoré nám prostredníctvom posolstiev oznamovala. To nás inšpirovalo k tomu, aby sme zhrnuli do tejto malej knižky všetky udalosti a posolstvá zo Szökefalvy.

Pri počúvaní nahrávok sa znovu a znovu presvedčame, že Róžika, vizionárka má počas rozprávania a preberania posolstiev stále rovnaký tón hlasu, akoby chcela naznačiť, že pri zjavení je iba nástrojom v ruke Panny Márie.

Pri každom zjavení Panna Mária pozdravila vizionárku slovami **„Pochválen buď Ježiš Kristus!“**

V tejto knižke sú slová Panny Márie vyznačené výrazným písmom. Posolstvá sú uvedené súčasne v rumunskom i maďarskom jazyku.

Popri posolstvách sme jednotlivé rozprávania rozšírili o tieto state, ktoré by veriacim pomohli v ich duševnom raste. Žiada sa vyzdvihnúť, že Panna Mária posolstvá odovzdala súčasne svojim rumunským i maďarským deťom.

Posolstvá pre kňazov Róžika odovzdala každému z nich osobitne, avšak tie prvé si nezaznačili. Tie, ktoré boli zaznamenané, sa nachádzajú aj v tejto knižke.

Veríme aj v to, že čoraz viac veriacich splní prosby Panny Márie.

Szökefalva

„Szökefalva píše dejiny?“ Takýto názov majú poznámky 90-ročného **Dr. MOLNÁRA**, ktorým je stálym diakonom. Opísal na 60 stránkach to, čo sa stalo slepej Róžike od januára 1995 do decembra 2001.

Vizionárka sa narodila 4. novembra 1962 v Dicsösztémártone (bližšie oblasť Kis-Küküllő), ktoré dnes možno nájsť pod menom Maros. Bola prvým dieťaťom svojich rodičov. Mala 2 roky, keď sa presťahovali do Szökefalvy, čo bolo niekoľko km od Dicsösztémártonu. Róžika sem chodila do základnej školy s maďarským vyučovacím jazykom. Tu bola na 1. sv. prijímaní i birmovke. Školu skončila v rumunskom jazyku v Dicsösztémartone. Urobila si aj kurz strojopisu.

V r. 1981 sa vydala. Manželstvo nebolo šťastné. Keďže situácia bola čoraz neznesiteľnejšia, vrátila sa so svojím synom Ferencom v r. 1989 do Szökefalvi

k rodičom. O tri roky neskôr - ako 30-ročná stratila zrak.

Spôsobila to cukrovka, ktorou trpela od svojich 13 rokov. Jej sestra Edit Ildikó jej dodnes denne pichá inzulín. Mnohokrát sa lekári na základe množstva chorôb, ktoré prekonala, vyjadrili, že jej šanca na život je malá. Ale predsa žije, pretože „Niekoľko hore“ ju potreboval ako dobrovoľný nástroj na liečenie ľudských duší!

Jej duchovný život, podobne ako Bernadetty Soubirousovej, podľa jej vlastných slov nebol zvlášť vyvinutý.

Hovorí: **„Spočiatku som chodila do kostola iba na veľké sviatky, na Vianoce, Veľkú noc. Nežila som duchovne. Nemodlila som sa pravidelne, nedodržiavala som prikázania. S čím som sa ale roky nevedela vyrovať, bola moja slepota. Tú horkú príchúť nešťastia si neželám späť. Ale, odkedy sa mi zjavila Panna Mária, nepotrebujem pozemské svetlo“** - hovorí. **„Vďaka svetlu zjavenia - daru od Ježiša Krista a si želám iba svetlo Panny Márie, iba v tomto svetle som šťastná, iba toto svetlo ma lieči, týmto svetlom viem povzbudzovať a radiť tým, ktorí sa na mňa obracajú.“**

Dňa 2. mája 1999 vstúpila do fran-tiškánskeho rádu. Aj v súčasnosti veľmi veľa trpí, ale bolesť prijíma s radosťou.

Všetky svoje strasti a bolesti obetuje za niekoho.

Róžika po úplnom oslepnutí spočiatku bojovala voči osudu. Ako neskôr povedala: „Začala som veľmi prosiť Boha, aby mi vrátil možnosť vidieť. Plakala som a modlila som sa. Keď som začula hlas Panny Márie, začala som ju prosiť o moje uzdravenie. Panna Mária mi na moje netrpezlivé otázky odpovedala, že príde čas, keď mi zodpovie aj na tieto prosby. Čakala som niekoľko mesiacov, kým som sa dočkala odpovede od Panny Márie:

„Ukáž prstom naslepo miesto v Evanjeliu, otvor ho tam a nech ti niektorý člen tvojej rodiny nahlas prečíta tebou ukázanú časť Svätého Písma.“

Urobila som tak, ako kázala Panna Mária. Moja sestra Edit začala čítať z Evanjelia podľa sv. Jána: „Raz počas svojej cesty Ježiš stretol človeka, ktorý bol od narodenia slepý. Učenci sa ho opýtali: „Majstre, je slepý od narodenia či oslepol neskôr?“ Odpovedal im, že nie je hriešny, ani nepyká za hriechy rodičov, len Boh na ňom chce ukázať svoju moc.

„O chvíľu sa zotmie, nastane noc a vtedy nikto nesmie pracovať. Kým som na svete, som Svetlom sveta.“ Kým toto hovoril, napľul na zem, slinami spravil blato, pretrel mu tým slepé oči a prikázal mu, aby sa šiel umyť do rybníka Siloe. Ten odišiel, umyl sa a keď sa vrátil, už videl.

Susedia a tí, ktorí ho predtým videli žobrať, sa pýtali: „Nie je to ten čo tu sedel a žobral?“ Niektorí tvrdili, že je to on, iní, že sa na neho iba podobá.

Ale on vyhlásil: **„Ja som to.“** Na to sa ho opýtali: „Ako to, že vidíš?“ Povedal im: **„Ten človek, ktorého volajú Ježišom, mi blatom potrel oči. Potom mi kázal si ich umyť v rieke Siloe. Odišiel som, umyl som si oči a videl som.“** Na to sa ho opýtali: „Kde je?“ „Neviem“, odpovedal.

Slepého muža zobrali k farizejom, pretože v deň, keď mu Ježiš pretrel oči a vyzdravel, bola sobota. Farizeji sa ho tiež opýtali, ako to, že vidí. Znova im vyrozprával svoj príbeh. Niektorí z nich na to reagovali: **„Ten muž nebol Ježiš Kristus, veď nedodríava sobotu.“** Iní mu oponovali: **„Ako môže hriešny človek urobiť takýto zázrak?“** A takto sa vadili...

Ježiš sa dozvedel, že slepca vyhodili a keď sa s ním znova stretol, spýtal sa ho: **„Veríš v Syna človeka?“** „Kto to je Pane?“ - pýtal sa človek, - „ako v neho môžem veriť?“ „Ale veď ho vidíš“ - odpovedal, **„On s tebou hovorí.“** Na to skríkol: **„Verím, Pane!“** a pokľakol pred Neho. A Ježiš na to: **„Preto som prišiel na svet, aby som spravil toto: Tí, čo nevidia, nech uvidia, a tí čo vidia, nech sú slepí.“** Keď to niektorí farizeji, ktorí ho obklopili, počuli, opýtali sa: **„Snáď nie sme aj my slepí?“** „Ak by ste boli slepí, nemali by ste hriechy. Ale vy tvrdíte: Vidíme. Preto zostanete hriešni.“ (Jn 9, 1-16, 35-40)

Róžika k tomu pridáva: „Časť zo Svätého písma sa už blížila ku koncu, keď som začula posledné Ježišové slová, ktoré mnou otriasli a boli pre mňa rozhodujúce:

„Keby ste boli slepí, nemali by ste hriechy. Vy ste však hneď povedali: vidíme. Preto zostanete hriešni.“

Potom Róžika pokračovala: „Naraz som pocítila, že som šťastná. Doteraz neviem pochopiť, ako ma toto krátke Ježišovo rozhodnutie, veľmi pravdivé urobilo šťastnou. Toto povzbudenie vystúpilo z neba a zaplavilo ma šťastím. Až vtedy, keď som počula dosiaľ nepoznané slová Ježiša Krista som pochopila, prečo som musela byť slepá. Až vtedy som pochopila, že to nie je nešťastie, a nemusím sa za to viac hanbiť. Dovtedy som nevedela prijať myšlienku, že pre mňa bude navždy pochované pozemské svetlo. Preto som vo svojich modlitbách žiadala Boha, aby som znova videla, aby učinil zázrak.

Aj keď mi rozum hovoril, že po toľkých rokoch na inzuline, to nebude nikdy možné. Moje sny a túžby sa splnili darom - v Svetle, v ktorom nie je ráno a večer, nie je svitanie a západ slnka, nie je deň a noc. Odvtedy toto svetlo robí môj život pekným a šťastným.

(I. časť - pokračovanie)

Kardinál Stanisław Dziwisz:

Nič nespáliť!

Pápež Ján Pavol II. zanechal „hromady“ osobných písomností - vyslovil sa kardinál Stanisław DZIWIŚZ, dlhoročný pápežov sekretár.

„Muž práce a aj muž pera,“ opisuje kardinál poľského pápeža. **„Napísal toho veľa.“**

Presťahovanie kardinála Dziwisza z Ríma do Krakova znamenalo aj to, že množstvo súkromných dokumentov Jána Pavla II. - ktorý chcel, aby sa spálili - cestovalo s ním.

„Nič by sa nemalo spáliť,“ povedal bývalý sekretár niekoľko týždňov po smrti Jána Pavla II. v apríli 2005. **„Ján Pavol II. bol veselý človek, vždy priateľský, ale vážny,“** spomínal kardinál Dziwisz. **„Nepísal veci s tým, že by to mohlo byť spálené - urobiť tak by bolo nepochopiteľné.“**

„Zaujím o dokumenty je nepochybný, napríklad o list, ktorý napísal Mehmetovi Ali Agcovi, ktorý spáchal atentát na jeho život.“

Nikdy nebol odoslaný, je to nádherný text a v budúcnosti bude snáď možné ho uverejniť, aby sme lepšie chápali, ako pápež posudzoval tieto udalosti,“ povedal kardinál.

„Čo na mňa urobilo hlboký dojem bola veta Jána Pavla II.: ‚Brat môj, ako sa môžeme objaviť pred Pánom, ak si navzájom neodpustíme naše previnenia?‘“ (zana)

Milí priatelia, v minulom čísle M ROSY informovali o návšteve mystika **Alana AMESA** na Slovensku v dňoch 30. septembra - 2. októbra 2006. Prinášame Vám rozhovor, ktorý s ním urobila agentúra Kathneth, aby ste viac spoznali Alana Ames a misiu, ktorú sprostredkováva. Zároveň uvádzame niekoľko úryvkov z jeho kníh.

Alan AMES sa narodil v r. 1953, vyrástol v Londýne. Od mladosti žil v zajatí chudoby, násilia a alkoholu. Bol členom gangu motorkárov. S manželkou Kathryn má dve deti. Vystáhol sa do Austrálie, kde dosiahol úspechy v zamestnaní i v športe (v roku 1992). O rok neskôr nastal v jeho živote obrat - stretol sa s Bohom. Nastalo u neho vnútorné uzdravenie, aj uzdravenie zo závislostí. Pod ochranou arcibiskupa Hickeyho sa dnes venuje evanjelizácii a uzdravovaniu na celom svete. Podrobnosti na internetovej adrese: www.alanames.org/de

Na otázky Kathneth odpovedá:

* **ALAN AMES:** Začalo sa to v r. 1993. Najprv som počul hlas, ktorý hovoril, že je anjel, ktorého mi poslal Boh, aby mi povedal, že Boh ma miluje a ponúka mi odpustenie - a že Boh miluje všetkých ľudí a ponúka odpustenie aj každému inému človeku. Boh prirodzene nemá rád hriech, no vždy miluje človeka...

Hlas anjela

Jedného dňa, keď som si už myslel, že môj život dosiahol dno, začal ku mne hovoriť nejaký hlas. Myslel som si: „**Tak teraz je to tu, už som sa úplne zbláznil, To je alkohol. Už počujem hlasy.**“ Tento hlas mi však povedal, že je anjel a že mi ho poslal Boh, pretože ma miluje a pretože chce moju lásku. Nuž, neveril som na anjelov.. Preto som mu povedal, ako by to zrejme urobil každý človek so zdravým rozumom: „**Dokáž mi, že naozaj existuješ.**“ A on to urobil. Začal mi hovoriť veci, ktoré sa v mojom živote stanú. Viete si predstaviť, aký som bol prekvapený, keď sa tieto predpovede začali plniť. Splnili sa všetky.

Po istom čase som povedal o tom mojej žene. Keď sa tie veci potom stali, začala aj ona v to veriť. Anjel zostal u mňa niekoľko mesiacov a povzbudzoval ma, aby som miloval Boha a zmenil sa, no ja som tomu nevenoval pozornosť.

Jedného dňa mi anjel povedal: „**Musím ťa opustiť, pretože si sa nezmenil,**“ a zmizol. Bol som smutný, a cítil som jeho stratu.

Alan Ames sa na stretnutiach modlieva za uzdravenie prítomných osôb.

Alan Ames:

Hlas Neba

Prísna sv. Terézia

Veľmi rýchlo som však začul prísny ženský hlas, ktorý znel ako hlas starej viktoriánskej guvernanky, ktorá ma karhala. Povedala mi, že je sv. Terézia Avilská. Nikdy som o nej predtým nepočul. Povedala mi: „**Mohol by si už zajtra alebo pozajtra zomrieť, to predsa nevieš. Boh ti teraz vychádza v ústrety a ponúka ti spásu. Je iba na tebe, či túto šancu prijmeš.**“

Myslím si, že Boh poslal najprv anjela, ktorý bol jemný, ale keď som na neho nedal, poslal prísnu sv. Teréziu. Ona mnou poriadne zatriasla, aby som sa prebudil tým, že mi vysvetlila pekle. A to ma skutočne nastrašilo. Sv. Terézia povedala, že keď sa chcem vyhnúť pekle, musím začať milovať Boha a blížnych. Bol som totiž veľmi závistlivý a plný nenávisti.

Keď som začal milovať Boha, chcel som zrazu milovať všetkých ľudí. Spomínam, si, že som raz išiel na prechádzku a videl som v každom človeku Ježiša.

Keď mi sv. Terézia ukázala pekle, vysvetlila mi Nebo. Povedala: „**Môžeš prísť do Neba, každý to môže. Ak budeš žiť katolícku vieru, to je záruka Neba.**“

Sv. Ruženec

Sv. Terézia mi povedala: „**Začni sa každý deň modliť 15 desiatkov ruženca!**“

Viete, chcel som vyhovieť jej prosbám, no začal som hľadať výhovorky: „**Nemám nijaký ruženec. Už ani neviem, ako sa ho modliť.**“ Sv. Terézia však povedala: „**Hneď za rohom je obchod, ktorý je otvorený a predáva ružence.**“ Viedla ma do suterénu a tam bolo množstvo ružencov. Priviedla ma k jednému hnedému a neskôr som objavil, že to bola farba jej rehole.

S ružencom v ruke som sa vrátil do

hotela a stále som si ešte vymýšľal výhovorky: „**Nemôžem sa modliť, tolké modlitby, tolké Zdravasy a Otčenáše, to nemôžem!**“ Dovtedy som sa modlil asi desať sekúnd pred spánkom - ako akési zabezpečenie, že keby som mal v noci zomrieť a pomodlil som sa, tak ma Boh vezme do neba...

Sv. Terézia ma povzbudila,

aby som začal s modlitbou, pretože modlitba otvára srdce Bohu a dovoľuje jeho milosť, aby prúdila do mňa a dotkla sa ma. Nechcel som sa modliť, ale ona neustúpila: „**Musíš začať s modlitbou, pretože modlitba naozaj otvára tvoje srdce a dušu Bohu, keď sa k nemu v láske modlíš.**“

Povedala mi, že mám ruženec považovať za okno do života Boha na Zemi, do života Ježiša. Keď sa modlím ruženec, mám sa postaviť vedľa Ježiša a kráčať s ním jeho životom. Keď sa postavím vedľa Ježiša, jeho milosť sa dotkne môjho vnútra a mocným spôsobom ma ovplyvní.

Sv. Terézia okrem toho povedala, že každý raz, keď sa modlím ruženec, mám na neho hľadiť ako na reťaz, ktorú kladiem satanovi okolo hrdla, ktorá ho sťahuje dolu a láme jeho vplyv na mňa. Každá modlitba ruženca je krok smerom k Bohu.

Tak som sa začal modliť ruženec. Od prvej modlitby som pozoroval, že cítim pokoj, radosť, pocit šťastia, vzrušenie, ktoré boli nádherné. Čím viac som sa modlil, tým mocnejší bol tento pocit.

Zrazu som sa pomodlil 15 desiatkov a chcel som ešte pokračovať. Bol to naozaj zážrak...

(Úryvok z Knihy Alana Amesa **Život z milosti**)

Alan šíri evanjelium aj svojou srdečnosťou ku všetkým ľuďom.

Svätí ma potom poučovali o Bohu a o jeho láske ku mne a ku všetkým ľuďom. Hoci som v minulosti veľmi zhrešil, ukázali mi, že ak sa obrátim a urobím všetko, čo bude v mojich silách, aby som odtiaľ žil v Božej láske a už nehrešil, tak ma v nebi privítajú. Svätci ma naučili modliť sa, čítať Sväté písmo, významu sviatostí a aké bolo podstatné byť poslušný Katolíckej cirkvi, pretože Cirkev je skutočne Kristovo Telo a že neposlušnosť voči Cirkvi znamená, že som neposlušný voči Bohu.

Začal som teda robiť to, čo žiadali a k mojej večnej vďačnosti ma to otvorilo Božej milosti radostným a láskou naplneným spôsobom...

✓ **KATH-NET: Neskôr došlo k zjaveniam Božej Matky. Čo vám Božia Matka povedala?**

✱ **ALAN AMES:** Naša svätá Matka sa mi začala zjavovať o niekoľko mesiacov neskôr. Povedala mi, že je mojou Matkou a že mňa a všetkých ľudí miluje ako Matka. Poprosila, aby som ju volal Matka a preto jej teraz hovorím „Mamička“. Božia Matka ma od začiatku povzbudzovala, aby som hľadel na Boha a aby som dal Bohu prvé miesto vo svojom živote. Povedala mi, že pre mňa a pre druhých ľudí nechce urobiť nič iné ako nás viesť hlbšie do Božieho Srdca, aby každý mohol nájsť pravú lásku a pravý život. Božia Matka mi vysvetlila aj hĺbku lásky Boha k ľuďom a ako možno vidieť hĺbku lásky Boha v Božom Synovi Ježišovi, ktorý je prirodzene aj jej Synom. Povedala mi, že Pán Ježiš je mojím bratom a že všetci ľudia sú jeho bratia a sestry. Všetci ľudia sú súčasťou Božej rodiny a ľudia by sa mali aj pokúsiť žiť ako súčasť Božej rodiny, pretože tým príde

do ich života dobro. Povedala, že Boh chce svojej rodine prinášať iba šťastie a lásku.

Božia Matka ma uviedla hlbšie do modlitby a ukázala mi, ako sa mám v modlitbe viac zameriavať na Pána tak, že budem prosieť Ducha Svätého, aby mi pri modlitbe i pri všetkom mojom konaní pomáhal.

Ukázala mi, ako sa mám vo všetkých veciach opierať o Boha a ako mám všetko svoje konanie obetovať v láske Bohu. Aj keď budú časy ťažké, mám naďalej všetko obetovať Bohu a ďakovať Bohu dokonca aj za kríže, ktoré nesiem, pretože tým môžem ukázať hĺbku mojej lásky k nemu.

Božia Matka mi tiež pomohla lepšie pochopiť sviatosť a so svätými ma povzbudzovala ísť k Eucharistii.

Zobudil som sa

„s myšlienkou na moju Matku, ktorú som už nejaký čas nevidel. Myslel som na ňu, ako doma čaká na môj návrat. Keď sa zobudili moji učeníci, povedal som im: Je čas vrátiť sa do Nazareta, lebo by som rád navštívil moju Matku.“

„Úžasné,“ povedal Peter šťastne. „Tvoja Matka Mária nás vždy pozdraví, akoby sme boli jej vlastné deti.“ „Áno, Pane, a ako len varí!“ povedal Judáš, ktorý choval hlbokú lásku k mojej Matke, pretože sa k nemu vždy správala s láskou – s láskou matky.

(Pokračovanie na 42. strane)

(Dokončenie zo 41. strany)

„Som rád u teba doma, Majstre,“ povedal Judáš. „Vždy keď som tam bol, nechcel som vôbec odísť.“

„Tak sa vodi všetkým, ktorí prídu do môjho domu, aby navštívili moju Matku. Privíta ich a dá im pocit, že sú doma, akoby tam skutočne patrili. Moja Matka otvára svoje srdce pre celú moju rodinu a robí z nej svoju vlastnú. Jedného dňa ľudstvo spozná, aká dôležitá je moja Matka pri spáse duší,“ povedal som a začali sme zbierať svoje veci, aby sme sa vydali na cestu.

„Majstre,“ povedal Jakub, „ako dlho potrvá, kým budeme v Nazarete?“ „Nie je to ďaleko, Jakub, možno dva dni pešo,“ odpovedal som. „Majstre, preukážeš mi potom tú česť a dovoľíš mi niešť tvoj batôžtek, aby si nebol taký unavený, keď sa zideš so svojou Matkou?“ opýtal sa Jakub.

Zahľadel som sa mu do srdca a uvidel som hlbokú lásku a starostlivosť, ktorú mal, aby som si mohol doma užiť každý okamih. „Jakub, môj milý priateľ, rád ti prenechám moje bremeno, pretože prijatím časti z toho, čo musím niešť, máš účasť na mojom diele.“...

Keď som prekročil prah môjho domu, uvidel som moju Matku pri varení. Zrazu sa obrátila a bola prekvapená, že ma vidí. Povedala: „Ježiš!“ a usmiala sa. Podišiel som k nej a vzal som ju do náručia. „Matka, je dobré opäť ťa vidieť. Chýbala si mi,“ povedal som a bol som šťastný, že som doma.

Moja Matka položila hlavu na moju hrud' a riekla: „Ty si mi tiež chýbal, Syn môj, a som rada, že si ma navštívil. Musíš byť hladný. Sadni si, niečo ti prinesiem.“ Pobožkala ma na líce a povedala: „Pripravím jedlo aj pre tvojich učeníkov.“

„Matka, je také dobré byť doma. Cítim stále tvoju lásku v mojom srdci, keď som tu. Keď som preč, myslím

Alan Ames:

Hlas Neba

v noci často na to, ako si ma ako dieťa chovala a ako si ma zo srdca milovala,“

povedal som a myslel som na minulosť. „Aj mne sú tie chvíle vzácne, Syn môj, keď sme spolu s Jozefom žili ako rodina v Božej láske,“ odpovedala moja Matka.

Spomínal som: „Ach, Jozef, môj milý ochranca, môj pestún, strážca mojej mladosti. Jozef, taký pokorný, taký láskavý. Taký muž medzi ľuďmi je dar pre svet, dar tichej služby a lásky.“

„Zavolaj dnu svojich priateľov,“ povedala Matka. Slza jej stiekla z oka, keď myslela na Jozefa. Zdvihla ruku, zotrela si ju a povedala: „Tak veľmi som Jozefa milovala a chýba mi. Ale viem, že je šťastný a že zasa budeme všetci spolu u nášho Otca v nebi.“

(Úryvok z knihy Alana Amesa **Očami Ježiša**)

✓ **KATH-NET: Dňa 19. decembra 1994 vám Boh Otec odovzdal posolstvo. Ako to možno chápať - videli ste Boha Otca, alebo ako sa to stalo?**

* **ALAN AMES:** Boh Otec mi začal hovoriť o láske Boha k ľudstvu a o tom, ako sa môže ľudstvo prostredníctvom modlitby otvoriť pre jeho lásku. Otec potvrdil, že Najsvätejšia Trojica je jeden pravý Boh a že Pán Ježiš je jeho Syn, ktorý prišiel na Zem, aby

ukázal ľudstvu cestu, ako viesť dobrý život, ako nájsť spásu a cestu domov do neba. Otec mi povedal, že on je Otec všetkých ľudí a Stvoriteľ všetkých. Vyzval ma, aby som mal k nemu vzťah syna k Otcovi, o čo sa aj pokúšam, pričom prirodzene vždy vzdávam aj úctu Bohu. Náš Otec je vždy dobrotvivý, láskavý a súcitný. Vedie ma cez mnohé boje a pomáha mi mať stále oči zamerané na jeho Syna Ježiša. Vysvetľuje: Ak sa mu chcem páčiť, tak sa mám pokúsiť vo všetkom svojom konaní napodobňovať Pána Ježiša, pretože to je to, čo sa mu páči.

Vstali sme

a začali sme sa spoločne modliť. Odovzdali sme deň ležiaci pred nami Otcovi na jeho oslávenie a prosili sme, aby sa stala jeho vôľa v našom živote.

Jakub (mladší) sa opýtal: „Pane, prečo musíme stále znovu odovzdávať svoj život Bohu? Veď jeden raz iste úplne stačí.“ „Priateľ môj, darujeme Otcovi každý deň svoj život, aby sme si pripomenuli, že žijeme pre Božiu vôľu a skrze ňu. Keď si bol ešte dieťa...“ povedal som, keď ma Judáš prerušil: „On je ním ešte stále, on je ním ešte stále, Pane,“ a smial sa zo svojho humoru, kým ostatní zostali ticho. Jakub rýchlo odvetil: „Možno som mladý, ale aspoň sa celý čas nestážujem a nenechávam si nič pre seba, čo by sa malo rozdeliť všetkým.“

„Jakub, nehnevaj sa,“ povedal som, „byť Božím mužom znamená aj ovládať svoj hnev a jazyk. A ty, Judáš, nevysmievaj sa z druhých, pretože to je hriech. Humor neznamená iných zosadzovať. Humor by mal byť radostný a humor nesmie nikdy zraňovať.“

A pokračoval som: „Teraz ma počúvajte všetci, nielen Jakub. Keď ste ešte boli deti, ako často ste mame alebo otcovi povedali, že ich milujete? Neboli z toho vždy šťastní? Ako často vám vaši rodičia hovorili, že vás milujú? Bez ohľadu na to ako často to povedali, chceli ste to počuť znova, pretože vám to dávalo radosť, útechu a pocit bezpečia. Tak je to aj s Otcom. On čaká, aby počul vaše slová lásky a on počúva každého. Nie je vôbec dôležité ako často mu povieť, že ho milujete, On vás počúva a teší sa z toho. Pochopte teda, že je dobré každý deň prinášať Otcovi v láske, pretože mu to poskytuje veľkú radosť.“

(Úryvok z knihy Alana Amesa **Očami Ježiša**)

✓ **KATH-NET: Dochádza aj teraz ešte k zjaveniam?**

* **ALAN AMES:** Videnia a vnuknutia trvajú už vyše 10 rokov dennodenne a Pán Ježiš hovorí, že budú trvať, dokiaľ budem žiť katolíckym životom so sviatosťami. Modlit-

bami, Svätým písmom a v poslušnosti Katolíckej cirkvi. Modlím sa za to, aby som túto cestu dokázal žiť s vytrvalosťou, pretože už nikdy v mojom živote nechcem Boha odmietiť.

✓ **KATH-NET:** Už mnohé roky sa konajú „Modlitebné stretnutia“ s Alanom Amesom. Čo sa tam presne deje?

* **ALAN AMES:** Na týchto stretnutiach je najprv svätá omša, pretože všetko posväcovanie prichádza od Pána Ježiša v Eucharistii. Po svätej omši hovorím asi 45 minút o mojom obrátení, o sivatostiach a o viere. Ľuďom sa odporúča, aby si vykonali dobrú svätú spoveď, pretože zmierenie je podstatným pre pravé uzdravenie človeka. Potom ľudia vyzveme, aby prišli na modlitbu uzdravovania. Keď sa s nimi modlím, jednoducho prosím, aby ich Boh uzdravil tým spôsobom, ktorý je pre nich najlepší, čo už vkladám do jeho rúk.

✓ **KATH-NET:** Pri modlitbe za uzdravenie sa koná aj tzv. „spočívanie v Duchu“. Čo to je?

* **ALAN AMES:** Je pravda, že ľudia niekedy odpadnú, čo sa označuje ako „spočívanie v Duchu“. To odpadnutie však nie je dôležité, pretože či ľudia odpadnú alebo nie, uzdravenia sú vždy veľmi silné. To, čo je dôležité je, že sa deje Božia vôľa.

Existujú ľudia, ktorí toto odpadnutie nechápu a možno majú pred tým strach. Tí, ktorí spadli, často hovoria o nádherných zážitkoch s Bohom, alebo s Božou matkou v tomto čase.

Určite je to moc Ježiša vo svätej omši a Ducha Svätého vo svätej spovedi a Boha v modlitbách..

✓ **KATH-NET:** Existuje veľa správ o uzdraveniach. Skúmajú a preverujú telesné uzdravenia aj lekári?

* **ALAN AMES:** Z Božej milosti bolo veľa správ o uzdravení a za to ďakujem Bohu. Vždy ľudí prosím, aby vyhľadali svojich lekárov, aby dostali potvrdenie o svojom uzdravení. V USA vysielali televízne reportáže o niektorých uzdraveniach a tie ob-

sahovali podrobné potvrdenia lekárov. V meste San Antonio v Texase sa udiali dve uzdravenia, ktoré mohol každý jasne vidieť. V minulom roku priniesli na modlitby dieťa, ktoré trpelo na poruchu rastu a bolo veľmi maličké. Keď sa potom s rodičmi vrátilo naspäť do lavice, vyrástol chlapec do normálnej výšky.

✓ **KATH-NET:** Aký je váš vzťah k vášmu biskupovi? Podporuje vás?

* **ALAN AMES:** Mojm biskupom je arcibiskup B.J. Hickey. Keď sa to všetko začalo, išiel som k nemu a porozprával som sa s ním o svojich zážitkoch. Arcibiskup mi dal povolenie hovoriť k ľuďom a modliť sa za uzdravenia a menoval mi duchovného vodcu. Už 11 rokov ma arcibiskup Hickeyho, povzbudzuje.

✓ **KATH-NET:** Čo považujete za „svoje poslanie“ pre Cirkev a pre ľudstvo?

* **ALAN AMES:** Moje poslanie je rovnaké ako poslanie všetkých katolíkov a tým je šíriť Božiu lásku a všetkým ľuďom prinášať plnosť tejto Božej lásky v našom Pánovi Ježišovi Kristovi a prostredníctvom Katolíckej cirkvi.

➤ To znamená ísť do sveta a hovoriť ku katolíkom i k nekatolíkom.

➤ Katolíkov povzbudzovať, aby svoju vieru žili v poslušnej láske k Bohu prostredníctvom Cirkvi a jej sivatostí, vo Svätom písme a v modlitbe.

➤ Žiť ako nasledovníci nášho Pána Ježiša Krista.

➤ Nekatolíkom pomáhať nájsť plnú pravdu viery, ktorú Ježiš dal ľudstvu.

➤ Nekresťanom pomáhať spoznávať Krista nášho Pána a jeho lásku k nim.

➤ Znamená to aj prinášať spásenosnú moc Boha toľkým ľuďom, ako len dokážem.

✓ **KATH-NET:** Dnes existuje mnoho „mystikov“, ktorí na seba pútajú pozornosť. Prečo ste vy vyšli na verejnosť? Bol to jednoduchý krok? Alebo aký úžitok z toho máte?

* **ALAN AMES:** Vyšiel som na verejnosť, pretože ma Boh o to požiadal. Akonáhle som spoznal sladkosť Božej lásky, chcel som, aby všetci mali so mnou účasť na tejto nesmiernej láske. Nebolo to ľahké. Pustili sa do mňa mnohí ľudia, ktorí sa nazdávali, že mne sa také niečo nemôže stať, veď nie som nijaký svätec. Usilujem sa, aby ma to nerušilo a modlím sa za týchto ľudí. Úžitok, ktorý z toho mám je môcť slúžiť Bohu a istým spôsobom naprávať bezprávie, ktoré som v minulosti napáchal. Nesmiernym úžitkom mi je aj láska, pokoj, radosť a uzdravenia, ktoré iní mojm pôsobením pre Boha nájdu.

(Kath-net)

Povedali o Márii

„Božie Kráľovstvo na zemi sa začalo vtedy, keď Mária vyriekla svoje „Staň sa.“ Sv. Edita Steinová

„Nik nemusí nariekať pre stratu raja. Veď stratou jedného sme získali dva! Nie je azda rajom Tá, v ktorej strom života je plný kvetov, ktorá má v sebe všetky radosti a všetku slasť? A vari nie je rajom nad raje Tá, skrze ktorú i mŕtvi sa narodila znova, keď sa živíia Jej živým Plodom?“ Henrich Suso

„Mária je žena ticha. Činorodého ticha, ktoré privádza k láskavému tichu Boha. A z tohto Božieho a Máriinho ticha pramení spása, nová zmluva Boha s človekom.“ Anton Gallus

„Požehnaná, ktorá sa stala väčšou ako Nebo. Ona jediná mohla do seba pojať Boha, ktorého ani svet neobsiahne, Kráľa Vesmíru. Porodila vlastného Stvoriteľa, dojčila živiteľa všetkých žijúcich.“ Sv. Peter Chryzológ

„Mária v skrytých chvíľach svojho pozemského života prežila v predstihu všetko, čo neskôr budú prežívať jej synovia, či to budú bolesti, či radosti.“ Hans Urs von Balthasar

BRÁNA DO NEBA,
vydavateľstvo Nové mesto

Alan prednáša na svojej ceste po Izraeli

Mária - Hviezda evanjelizácie

Sv. omša na Obnove v Žiline (zľava): o. Anton Novobilský, o. Václav Kocián, o. Milan Hvizdoš, o. Dheeraj Sabu

Členovia a priaznivci Obnovy v Duchu Svätom sa v dňoch 14.-16. júla 2006 stretli na 13. katolíckej charizmatickej konferencii v športovej hale v Žiline s motom **„Prid' Duchu Svätý! Prid' na Slovensko a prebud' všetko!“** a hlavnou témou: **„Srdce“ Európy potrebuje „jar Ducha“ a prebudenie.** Tento rok charizmatická obnova oslavuje 40 rokov svojho pôsobenia vo svete. Konferenciu zorganizovalo združenie Jas založené pred 15 rokmi. Tri dni prednášok, modlitieb a chvál vyvrcholili nedeľnou modlitbou za Európu, za mládež, za potreby ľudí a svätou omšou.

Do Žiliny zavítali aj čestní hostia z Maďarska, cez ktorých sa myšlienka Obnovy pred 20 rokmi ku nám dostala. Modlili sa za Slovensko, za Žilinu, aj za jej primátora, za náš národ. **„Po stretnutí slovenských a maďarských biskupov, na sviatok sv. Petra a Pavla v Ostrihome v duchu hesla: „Odpúšťame a prosíme o odpustenie, je krásne stretnúť sa tu v Žiline“** - povedali. Hlavným prednášateľom bol **otec Dheeraj Sabu** z Indie, charizmatický evanjelizátor, zakladateľ **„Ježišovej mládeže“** a Indickej misijnej spoločnosti.

Zopár myšlienok z konferencie:

✓ o. Dheeraj Sabu:

„Voľakedy sme považovali Európu za kresťanskú. Ale dnes, keď navštívime kresťanské krajiny, nevyzerajú veľmi kresťansky. Vy musíte vyjsť do iných krajín, pretože Boh vám uchoval vieru.“ „Ak Cirkev neevanjelizuje, jej existencia nemá zmysel.“

Účastník Obnovy v Duchu Svätom.

„Milosrdenstvo ruší náš dlh, milosť nám umožní žiť.“ „Apoštol, ktorý nemá víziu, prejde len polovicu cesty a potom sa zastaví. Len apoštol, ktorý má víziu, pôjde ďalej až do cieľa.“

✓ o. Milan Hvizdoš: „Chodíte ku kadejakým liečiteľom. To je spojené s okultizmom. Tie modlitby sú náročné. Vy sa tu uzdravíte. Idete domov a znova idete k tým okultistom. Tak buď Boh alebo diabol. Dvom pánom sa slúžiť nedá.“

Zopár svedectiev z konferencie

✓ Anka Rezáková, Dolný Hričov:

„V roku 1999 som sa rozhodla, že začnem nový život s Pánom. Na duchovnej obnove v Spišskom Štiavniku som sa stretla s o. Hvizdošom, ktorý bol úžasný. Chodievala som na mariánske pútnické miesta. Neskôr som založila spoločenstvo chorých. Modlitby a bolesti obetujeme za chorých na celom svete.“

✓ Charizmatik z Karvinej:

„Modlili sa nado mnou. Po chvíli jedna žena povedala: Mali ste niečo spoločné s okultizmom? A ja som sa strašne hanbil. Pokračovala v modlitbách a po chvíli povedala: Už je to dobré. Povedala mi, že počas modlitby videla, že som mal ruky viazané za chrbtom. Potom putá spadli a ruky sa uvoľnili. Toto spútanie bolo zapríčinené vykladaním kariet.“

Viera Nemcová zo Združenia Jas pre M ROSU v krátkosti predstavila katolícku charizmatickú obnovu:

➔ **Mohli by Ste nám v krátkosti predstaviť Obnovu?**

✓ **V. Nemcová:** „Obnova v Duchu Svätom je charakteristická predovšetkým darmi Ducha Svätého. My sme katolícka Obnova v Duchu Svätom. Tým sa líšime od protestantskej, že máme vo veľkej úcte aj Pannu Máriu a všetci sme jej zasvätení. Každoročne si obnovujeme zasvätenie Panny Márie a chodíme na všetky krásne podujatia, ktoré sa konajú každý rok k Matke Božej. Čo sa týka samotnej Obnovy, veľmi nás k tomu pobáda Duch Svätý, aby sme

Kristus, centrum života Cirkvi.

mali otvorené srdcia pre Božie slovo.

➔ **Ako dlho pracujete v Obnove?**

✓ **V. Nemcová:** „Ja som v Obnove od roku 1985, 21 rokov. Do Obnovy sme prišli cez maďarských priateľov, ktorí aj dnes sú tu. Dôležitý je Ježiš a oslava Boha. Máme veľmi pekné svedectvá o tom, ako Boh uzdravoval, aj počas tejto konferencie.“

Oslovili sme aj o. DHEERAJA SABU:

➔ **Ako sa cítite na Slovensku?**

✓ **O. Sabu:** „Krásne miesto!“

➔ **Povedali ste, že máme evanjelizovať Európu, ale ako môžeme evanjelizovať svet, keď to nevládame doma?**

✓ **O. Sabu:** „V prvom rade v našom srdci musí horieť túžba, že to chceme robiť. A to je akési poslanie, misia, ktorá nám bola daná zhora. A potom keď túto misiu prijímame, kdekoľvek sa pohybujeme, by sme mali podľa toho konať.“

➔ **Vo svojej prednáške Ste hovorili, že máme mať víziu. Mohli by Ste v skratke povedať, ako má tá vízia vyzerat?**

✓ **O. Sabu:** „Ježišova vízia bola tá, že chcel všetkých ľudí pritiahnúť do Nebeského kráľovstva. Ježiš všetkým svojim učením poukazoval na Otca, približoval svojho milujúceho Otca. Ukazoval nám Ho prostredníctvom svojho života. Preto Ježiš povedal: Tí, ktorí videli mňa, videli Otca.“

➔ **Aký je Váš vzťah k Panne Márii?**

✓ **O. Sabu:** „Mária je hviezdou evanjelizácie. Ona bola tou, ktorá spojila apoštolov, keď očakávali vylatie Ducha Svätého. V rôznych zjaveniach Matky Božej na rôznych miestach sveta Matka Božia hovorí: Modlite sa za všetkých ľudí. Modlite sa. A stále vyzýva všetkých aby sa modlili predovšetkým za mladých ľudí. Mária je obrovský zdroj inšpirácie pre evanjelizáciu. Pri každom čine, pri všetkom, čo sa udeje - Mária je s nami. Ona je Matka.“

Dúfame a modlíme sa za to, aby nová jar Ducha, silné prebudenie a nové Turíce začali aj u nás! Veríme, že tak dostaneme silu Ducha Svätého na uskutočnenie Božej vízie s nami, ktorú nám 9. novembra 1996 v Ríme tlmočil blahej pamäti **pápež Ján Pavol II. - Veľký:** „Slovensko má osobitnú úlohu pri budovaní Európy tretieho tisícročia. Dobré si to uvedomte! Je povolané ponúknuť svoj veľmi významný príspevok k pravému pokroku európskeho kontinentu svojimi tradíciami a kultúrou, svojimi mučeníkmi a vyznavačmi, ako aj živými silami svojich nových generácií. Slovensko je povolané ponúknuť Európe predovšetkým dar svojej viery v Krista a svojej oddanosti k Panne Márii.“

Za rozhovory a za tlmočenie Eugenovi Maloveckému ďakujú

**Monika ŠKOLNOVÁ,
Mária VÍZIKOVÁ**

Modlitby, vďačný program každej Obnovy v Duchu Svätom

SVÄTÝCH 23

Nenechajte si ujsť!

Mimoriadna publikácia

o.z. Magnificat Slovakia spĺňa

mnohé žiadosti našich

čitateľov, ktorí radi čítajú

životopisy svätých. 100 farebných

strán s pútavými príbehmi hrdinov

Evanjelia za

mimoriadnu cenu 99 Sk.

Objednávky prijímame:

M ROSA, P.O.Box 147,

814 99 Bratislava 1,

Tel.: 02/52444022

magnificat@stonline.sk

➔ **O. z. Magnificat Slovakia** ponúka knižku sr. Emmanuely o mystičke Márii Simme a o jej skúsenostiach s dušami v očistci.

Cena 39 Sk/čk.

